

OD 1992

PSPkD

POLSKIE STOWARZYSZENIE PRZEMYSŁU
KOSMETYCZNEGO I DETERGENTOWEGO

WYTYCZNE DOTYCZĄCE WDRAŻANIA ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE DETERGENTÓW

WYTYCZNE A.I.S.E.

Monitoring i udział
w procesach legislacyjnych

Wsparcie eksperckie

Konferencje i szkolenia

Certyfikaty FSC

WYTYCZNE DOTYCZĄCE WDRAŻANIA ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE DETERGENTÓW

WYTYCZNE A.I.S.E.

Wersja 1 | Listopad 2017 r.

Polska wersja językowa:

Poradnik ten przygotowany został przez Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego (PSPKD) w oparciu o publikację A.I.S.E. „*Guidelines on the Implementation of the Detergent Regulation*”.

WSTĘP

Celem niniejszego dokumentu jest określenie wytycznych w zakresie wdrażania Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 648/2004 z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, L 104, 8 kwietnia 2004 r.) z następującymi zmianami:

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 259/2012 z dnia 14 marca 2012 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 648/2004 w odniesieniu do stosowania fosforanów i innych związków fosforu w detergentach dla konsumentów przeznaczonych do prania i detergentach dla konsumentów przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń;
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 551/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. zmieniające Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 648/2004 w sprawie detergentów w celu dostosowania załączników V i VI do tego rozporządzenia (odstępstwo dotyczące środków powierzchniowo czynnych);
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1336/2008 z dnia 16 grudnia 2008 roku zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 648/2004 w celu dostosowania go do Rozporządzenia (WE) Nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin;
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 907/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. zmieniające Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 648/2004 w sprawie detergentów w celu dostosowania załączników III i VII do tego rozporządzenia.

Dokument koncentruje się głównie na następujących tematach:

- Podatność środków powierzchniowo czynnych na biodegradację;
- Załącznik VIa (Ograniczenia dotyczące zawartości fosforanów i innych związków fosforu); oraz
- Załącznik VII (Oznakowanie i arkusz danych składników).

Chociaż podjęto wszelkie starania w celu zapewnienia prawidłowości porad i interpretacji zawartych w tym poradniku, A.I.S.E. podkreśla, że nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek błędy lub przeoczenia, ani za wyniki z nich straty lub szkody.

•

HISTORIA NINIEJSZEGO DOKUMENTU

Data	Publikacja	Uwagi
Luty 2005	Wytyczne AISE w zakresie rozporządzenia w sprawie detergentów – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 648/2004 z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów	Dokument oryginalny
Luty 2011	Uzupełnienie wytycznych AISE z dnia 11 lutego 2005 r.	Rozdział 4 – Zmieniono symbol liczby wsadów pralki na przedzie opakowania – aktualizacja załącznika 3.
Czerwiec 2013	Wytyczne AISE dotyczące wdrożenia Rozporządzenia w sprawie detergentów, część druga	Publikacja wersja 2 Wszystkie rozdziały i załączniki do dokumentu zaktualizowano w związku z publikacją wyżej wymienionych rozporządzeń (patrz Wstęp), jak również powiązanych aktów prawnych w zakresie produktów biobójczych. Dodano nowy tekst, rozdziały (Rozdział 6.2, 6.3) oraz załączniki (załącznik 4 i 5).
Listopad 2017	Uzupełnienie do wytycznych A.I.S.E. z Czerwca 2013	Dodano nowy tekst paragraf 8.3.2. “Good practices on a consumer friendly publication of the Ingredient”, wprowadzono drobne zmiany w paragrafie 8.3.1

SPIS TREŚCI

1. Kontekst	7
2. Wejście przepisów w życie oraz ich zastosowanie	7
3. Zakres terminu „detergent”	8
4. Podatność na biodegradację środków powierzchniowo czynnych (stosowanych w detergentach)	10
4.1. Wymagania dotyczące podatności na biodegradację środków powierzchniowo czynnych	10
4.2. Środki powierzchniowo czynne stosowane również jako substancje czynne w produktach biobójczych	12
4.3. Wskazówki dla producentów wprowadzających detergenty do obrotu	14
5. Oznakowanie dotyczące składników	15
5.1 Które składniki muszą być wymienione na opakowaniu detergentów sprzedawanych konsumentom?	15
5.2. Wskazówki dotyczące oznakowania	17
5.2.1. Produkty konsumenckie	17
5.2.2. Produkty przeznaczone dla sektora przemysłowego i instytucjonalnego	19
6. Oznakowanie dotyczące dozowania detergentów przeznaczonych do prania i automatycznych zmywarek do naczyń	20
6.1. Wskazówki dotyczące informacji o dozowaniu	22
6.1.1. Detergenty dla konsumentów przeznaczone do prania	22
6.1.2. Detergenty dla konsumentów przeznaczone do automatycznych zmywarek do naczyń	24
6.1.3. Produkty przeznaczone dla sektora przemysłowego i instytucjonalnego	25
6.2. Ograniczenia zastosowania fosforanów i innych związków fosforu w detergentach dla konsumentów przeznaczonych do prania w pralce automatycznej i mycia w automatycznej zmywarce do naczyń	25
6.3. Podsumowanie zasad w zakresie dozowania, liczby wsadów oraz ograniczeń z załącznika VIa dla detergentów głównych i pomocniczych	26
6.3.1. Detergenty dla konsumentów przeznaczone do prania	27
6.3.2. Detergenty dla konsumentów przeznaczone do automatycznych zmywarek do naczyń	29

7. Dodatkowe elementy oznakowania wymagane zgodnie z rozporządzeniem w sprawie detergentów	30
8. Obowiązek informowania	30
8.1. Aktualna praktyka	30
8.2. Arkusz danych składników dla personelu medycznego	30
8.2.1. Wskazówki w sprawie arkusza danych składników	31
8.3. Publikacja listy składników na stronie internetowej	32
8.3.1. Wskazówki dotyczące publikacji składników:	33
8.3.2. Dobre praktyki w zakresie przyjaznej dla konsumenta publikacji składników:....	35
Załącznik 1. Składniki kompozycji zapachowych, mogące wywoływać alergie	37
Załącznik 2. Nazwy INCI środków konserwujących powszechnie używanych w detergentach	38
Załącznik 3. Tabela dozowania – Przykłady detergentów dla konsumentów przeznaczonych do prania (CLD) oraz detergentów dla konsumentów przeznaczonych do mycia w automatycznych zmywarkach do naczyń (CADD)	40
Załącznik 4. Interpretacja załącznika Via w kwestii ograniczeń zawartości fosforanów i innych związków fosforu dla „detergentów dla konsumentów do prania” (CLD)	44
Załącznik 5. Interpretacja załącznika Via w zakresie ograniczeń dotyczących zawartości fosforanów oraz innych związków fosforu dla „detergentów dla konsumentów przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń” (CADD)..	45

1. Kontekst

Rozporządzenie (WE) Nr 648/2004 opublikowano 8 kwietnia 2004 r. i obowiązuje od 8 października 2005 roku. Stanowi ono prawo obowiązujące bezpośrednio we wszystkich Państwach Członkowskich. Rozporządzenie zawiera postanowienia odnoszące się do:

- Wymagań dotyczących podatności na biodegradację całkowitą (zarówno jej poziomu, jak i użytych metod badań) dla wszystkich środków powierzchniowo czynnych (anionowych, niejonowych, kationowych i amfoterycznych) stosowanych w detergentach;
- Informacji udostępnianych konsumentowi za pośrednictwem stron internetowych i na opakowaniach;
- Informacji, jakie producenci są zobowiązani przechowywać, oraz informacji, jakie mają podawać na żądanie personelowi medycznemu oraz właściwym urzędom.

Od tamtego czasu opublikowano również rozporządzenia zmieniające treść Rozporządzenia w sprawie detergentów:

- Rozporządzenie (WE) Nr 907/2006 dostosowujące załączniki III i VII;
- Rozporządzenie (WE) Nr 1336/2008 dostosowujące Rozporządzenie w sprawie detergentów do Rozporządzenia CLP (WE) Nr 1272/2008;
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 551/2009 dostosowujące załączniki V i VI (odstępstwo dotyczące środków powierzchniowo czynnych).

Dodatkowo w wyniku przeglądu zastosowania fosforanów planowanego w dokumencie oryginalnym, Rozporządzenie w sprawie detergentów zostało ostatnio zmienione za pomocą Rozporządzenia (UE) Nr 259/2012 w odniesieniu do stosowania fosforanów i innych związków fosforu w detergentach dla konsumentów przeznaczonych do prania i detergentach dla konsumentów przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń.

2. Wejście przepisów w życie oraz ich zastosowanie

Przepisy Rozporządzenia (WE) Nr 648/2004 mają zastosowanie do wszystkich detergentów wprowadzonych do obrotu od dnia 8 października 2005 r. Rozporządzenie (UE) Nr 259/2012 zmienia definicję terminu **„Wprowadzenie do obrotu”** w art.2 i nadaje mu następujące brzmienie: „pierwsze udostępnienie na rynku unijnym. Przywóz na obszar celny Unii uważa się za wprowadzenie do obrotu. ”

Zgodnie z dokumentem Komisji „Pytania i odpowiedzi”¹ (wersja 2011) „wprowadzenie do obrotu” należy interpretować jako moment, w którym prawo własności przechodzi z producenta na nabywcę. Taką interpretację wspiera uwzględnienie nowej definicji w Rozporządzeniu (UE) Nr 259/2012, terminu „**Udostępnianie na rynku**” w brzmieniu: „dostarczanie w celu dystrybucji, konsumpcji lub stosowania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie.”

Ograniczenia dotyczące zawartości fosforanów i innych związków fosforu, jak określono w załączniku VIa do Rozporządzenia (UE) Nr 259/2012, mają zastosowanie do detergentów dla konsumentów przeznaczonych do prania udostępnionych na rynku od 30 czerwca 2013 roku oraz do detergentów dla konsumentów przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń udostępnionych na rynku od dnia 1 stycznia 2017 roku.

Jeżeli jeszcze nie zostały wdrożone, nowe **przepisy w zakresie oznakowania detergentów dla konsumentów przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń** (CADD) wprowadzone na mocy załącznika VII B do Rozporządzenia (UE) Nr 259/2012 mają zastosowanie od kolejnej zmiany oznakowania, jednak nie później niż od dnia 19 października 2013².

3. Zakres terminu „detergent”

Określenie „detergent” odnosi się do wszystkich produktów służących do prania, mycia i czyszczenia, w rozumieniu rozporządzenia, takich jak np. produkty do prania, i czyszczenia tkanin lub mycia i czyszczenia twardych powierzchni, czy też zmiękczenia tkanin. W większości przypadków takie deklaracje stanowią odzwierciedlenie przeznaczenia.

Poniższe określenia zdefiniowane są między innymi w art. 2 rozporządzenia:

¹http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/chemicals/files/docs/updated_detergents_faq_feb_2011_en.pdf

² Jak stwierdzono w projekcie protokołu ze spotkania Ad Hoc Grupy Roboczej w dniu 8 listopada 2012 r., „Komisja wyjaśniła, że w przypadku braku konkretnych procedur przejściowych wymogi mają zastosowanie od 19 kwietnia 2012 r. Brak okresu przejściowego przed zobowiązaniem firm do stosowania nowych przepisów oznakowania CADD stanowiło oczywiste przeoczenie w standardowym procesie legislacyjnym. Wprowadzenie okresu przejściowego trwającego 18 miesięcy stanowi częstą praktykę zazwyczaj w innych aktach prawnych dotyczących oznakowania substancji chemicznych, takich jak CLP. (...) Komisja dodała, że (...) w zwykłej procedurze legislacyjnej wnioskowanie o wycofanie z rynku produktów CADD, które nie spełniają nowych zasad oznakowania, nie stanowiło intencji ustawodawców. Obowiązkiem właściwych władz Państw Członkowskich jest podnoszenie świadomości firm w zakresie nowych zasad oznakowania dotyczących CADD. Podczas działań nadzoru rynku – szczególnie w odniesieniu do działań w przypadku braku zgodności – władze Państw Członkowskich powinny uwzględnić również nieumyślne pominięcie okresu przejściowego. Komisja wezwała również Stowarzyszenie AISE do natychmiastowego informowania firm oraz krajowych organizacji będących ich członkami w celu podnoszenia świadomości w zakresie stosowalności nowego obowiązku oznakowania, jak również do aktualizacji powiązanego rozdziału Wytycznych AISE odpowiednio.”

„Detergent” oznacza jakąkolwiek substancję lub mieszaninę zawierającą mydło i/lub inne substancje powierzchniowo czynne przeznaczoną do procesów prania, mycia i czyszczenia. Detergenty mogą mieć różną postać (płyn, proszek, pasta, kostka, wypraska, kształtka itp.) i wprowadzane są do obrotu w celu używania ich w gospodarstwie domowym, obiektach użyteczności publicznej lub do celów przemysłowych.

Inne produkty, uważane za detergenty, to:

- *„Pomocnicza mieszanina piorąca”, przeznaczona do zamaczania (wstępne pranie), płukania lub wybielania ubrań, domowej bielizny itp.;*
- *„Preparat zmiękczący do płukania tkanin”, przeznaczony do zmiany chwyty tkaniny, w procesach, wykonywanych po operacji prania;*
- *„Mieszanina czyszcząca”, przeznaczona do różnego rodzaju mycia w gospodarstwie domowym i/lub do oczyszczania innych powierzchni (np.: materiałów, produktów, maszyn, urządzeń mechanicznych, środków transportu i wyposażenia dodatkowego, instrumentów, aparatów itd.);*
- *„Inne mieszaniny czyszczące, myjące i piorące”, przeznaczone do jakichkolwiek innych procesów prania, mycia i czyszczenia.*

„Detergent dla konsumentów przeznaczony do prania” oznacza detergent przeznaczony do prania wprowadzony do obrotu w celu stosowania przez użytkowników prywatnych, w tym także w publicznych pralniach samoobsługowych.

„Detergent dla konsumentów przeznaczony do automatycznych zmywarek do naczyń” oznacza detergent wprowadzony do obrotu w celu stosowania przez użytkowników prywatnych w automatycznych zmywarkach do naczyń.

„Pranie i mycie” oznacza usuwanie zabrudzeń z wyrobów tekstylnych, naczyń i innych twardych powierzchni.

„Czyszczenie” oznacza proces, w którym niepożądany osad jest usuwany z podłoża lub z jego wnętrza, a następnie jest rozpuszczany lub rozpraszany.

Uwaga: Usuwanie niepożądanego osadu podczas procesu czyszczenia można uzyskać również za pomocą działania chemicznego/fizyko-chemicznego, przeprowadzając go w stan roztworu lub dyspersji, poprzez dodanie np. wybielacza tlenowego lub enzymu hydrolitycznego.

„Środek powierzchniowo czynny” oznacza jakąkolwiek organiczną substancję i/lub mieszaninę używaną w detergentach, która wykazuje właściwości powierzchniowo czynne i która składa się z jednej lub więcej grup hydrofilowych oraz z jednej lub więcej grup hydrofobowych takiego rodzaju i takiej wielkości, że jest zdolna do zmniejszenia napięcia powierzchniowego wody i do rozpraszania lub adsorpcji warstw monocząsteczkowych na granicy woda-powietrze, oraz do tworzenia emulsji i/lub mikroemulsji i/lub micelli, oraz

do absorpcji na granicy faz woda – ciało stałe.

4. Podatność na biodegradację środków powierzchniowo czynnych (stosowanych w detergentach)

4.1. Wymagania dotyczące podatności na biodegradację środków powierzchniowo czynnych

Rozporządzenie w sprawie detergentów wprowadza wymaga odnośnie podatności środków powierzchniowo czynnych stosowanych w detergentach na biodegradację, tj.:

- Potwierdzenia całkowitej biodegradacji tlenowej dla środków powierzchniowo czynnych stosowanych w detergentach.
- Objęcia kryteriami podatności na biodegradację **wszystkich rodzajów środków powierzchniowo czynnych (anionowych, niejonowych, kationowych i amfoterycznych).**

Preferowane metody badań wymienione w **załączniku III A** należy zastosować wraz ze wskazanymi zmianami.

Kryterium podatności na biodegradację całkowitą stanowi 60-procentowa mineralizacja („biodegradacja całkowita” w dwutlenek węgla, wodę oraz sole mineralne) w ciągu 28 dni. *„W uzasadnionych przypadkach” na wniosek* można zastosować metodę opisaną w **załączniku III B**.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 można wystąpić o **odstępstwo** dla środków powierzchniowo czynnych w detergentach przeznaczonych do **specjalnych zastosowań przemysłowych lub instytucjonalnych**, które w danym okresie nie spełniają kryterium podatności na biodegradację całkowitą.

- W tym celu należy m.in. wykazać, że poziom podatności na biodegradację częściową tych środków powierzchniowo czynnych w podanym okresie wynosi co najmniej 80%. Metody badania podatności na biodegradację częściową środków powierzchniowo czynnych zawartych w detergentach wymienione są w **załączniku II**.
- W celu uzyskania odstępstwa zgodnie z **załącznikiem IV** przeprowadza się badania według *„wielopoziomowego podejścia”*. Wytyczne techniczne dotyczące metodologii tego wielopoziomowego podejścia zostały opublikowane³. Na dzień dzisiejszy na mocy Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 551/2009 przyznano jedno odstępstwo dla środka powierzchniowo czynnego stosowanego do mycia butelek, mycia w układzie zamkniętym oraz czyszczenia metali do dnia 27 lipca 2019 r.

Dyrektywę 67/548/EWG, do której odnosi się rozporządzenie w sprawie detergentów, zastąpiono Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 440/2008⁴ określającym metody badań na mocy rozporządzenia REACH. Poniższe tabele wskazują powiązanie pomiędzy odniesieniami uwzględnionymi w rozporządzeniu w sprawie detergentów i metodami opisanymi w Rozporządzeniu (WE) Nr 440/2008:

Metoda badania, o której mowa w załączniku III A do Rozporządzenia (WE) Nr 648/2004	Rozporządzenie (WE) Nr 440/2008 Część C: Metody określania ekotoksyczności
C.4-C (zmodyfikowane badanie Sturma wydzielania ditlenku węgla (CO ₂))	C.4. Określenie „szybkiej” biodegradowalności Część IV – badanie wydzielania CO ₂ (metoda C.4-C)
C.4-E (metoda zamkniętego naczynia)	C.4. Określenie „szybkiej” biodegradowalności Część VI – badanie „zamkniętej butli” (metoda C.4-E)
C.4-D (respirometria manometryczna)	C.4. Określenie „szybkiej” biodegradowalności Część V – badanie respirometrii manometrycznej (metoda C.4-D)
C.4-F (MITI: Ministerstwo Handlu Międzynarodowego i Przemysłu – Japonia)	C.4. Określenie „szybkiej” biodegradowalności Część VII – badanie M.I.T.I. (metoda C.4-F)
Metoda badania, o której mowa w załączniku III B do Rozporządzenia (WE) Nr 648/2004	Rozporządzenie (WE) Nr 440/2008 Część C: Metody określania ekotoksyczności
C.4-A (zanikanie rozpuszczonego węgla organicznego RWO.)	C.4. Określenie „szybkiej” biodegradowalności Część II – badanie DOC metodą „die-away” (metoda C.4-A)
C.4-B (zmodyfikowane badanie przesiewowe wg OECD – metoda oznaczania RWO.)	C.4. Określenie „szybkiej” biodegradowalności Część III – zmodyfikowane badanie przesiewowe OECD (metoda C.4-B)

⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2008R0440:20101212:EN:PDF>.

Najnowszą ujednoliconą wersję dokumentu oraz kolejne poprawki można znaleźć pod adresem <http://echa.europa.eu/web/guest/regulations/reach/legislation> w dziale “Ustawodawstwo wdrożeniowe”.

Metoda badania, o której mowa w załączniku IV do Rozporządzenia (WE) Nr 648/2004	Rozporządzenie (WE) Nr 440/2008 Część C: Metody określania ekotoksyczności
Badania pierwotnej biodegradowalności	
C.12 (Biodegradacja. Zmodyfikowany test SCAS)	C.12. Biodegradacja – zmodyfikowany test SCAS
C.9 (Biodegradacja. Test Zahn–Wellensa).	C.9. Biodegradacja – badanie Zahn–Wellensa
Badania podatności na biodegradację w symulowanym teście z osadem czynnym	
C.10 (łącznie z modyfikacjami warunków wykonania zgodnie z propozycjami zawartymi w normie EN ISO 11733).	C.10. Biodegradacja – badania symulacji aktywowanych szlamów
Oddziaływanie na organizmy żywe	
Ryby: C.1 do Dyrektywy 67/548/RWG	C.1. Toksyczność ostra dla ryb
Rozwielitki (Daphnia): C.2 do Dyrektywy 67/548/RWG	C.2. Badanie nagłego unieruchomienia Daphnia sp.
Głony: C.3 do Dyrektywy 67/548/RWG	C.3. Badanie inhibicji glonów
Bakterie: C.11 do Dyrektywy 67/548/RWG	C.11. Biodegradacja – badanie hamowania oddychania aktywowanych szlamów
Degradacja	
Biotyczna: C.5 do Dyrektywy 67/548/RWG	C.5. Degradacja – zapotrzebowanie biochemiczne na tlen
Abiotyczna: C.7 do Dyrektywy 67/548/RWG	C.7. Rozkład– rozkład abiotyczny: hydroliza jako funkcja pH

4.2. Środki powierzchniowo czynne stosowane również jako substancje czynne w produktach biobójczych

Detergenty i środki powierzchniowo czynne dla detergentów, wprowadzone do obrotu, muszą spełniać wymogi Rozporządzenia w sprawie detergentów oraz gdy ma to zastosowanie:

- Dyrektywy w sprawie produktów biobójczych 98/8/WE (BPD) – do dnia 1 września 2013 r.

- Rozporządzenia (UE) Nr 528/2012 w sprawie produktów biobójczych (BPR) – od dnia 1 września 2013 r.⁵
- pozostałych aktów prawnych mających zastosowanie we Wspólnocie lub danym kraju.

Dyrektywa w sprawie produktów biobójczych 98/8/WE **(do dnia 1 września 2013 r.)**

Poniższe zapisy mają zastosowanie do art. 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie detergentów:

„...Środki powierzchniowo czynne, które są także substancjami czynnymi w rozumieniu dyrektywy 98/8/WE, i które są używane jako środki dezynfekujące są wyłączone z przepisów zawartych w załącznikach II, III, IV i VIII niniejszego rozporządzenia...”

W celu zastosowania niniejszego wyłączenia, takie środki powierzchniowo czynne muszą:

- Znajdować się na liście substancji czynnych wymienionych w załączniku I i IA do dyrektywy w sprawie produktów biobójczych lub
- Stanować składniki produktu biobójczego zatwierdzonego na mocy dyrektywy biobójczej albo też produktu biobójczego dopuszczonego do obrotu na mocy 10 -letniego okresu przejściowego przewidzianego w tej dyrektywie („Program przeglądu” w załączniku II do Rozporządzenia (WE) Nr 1451/2007).

Uwaga: w celu określenia, czy detergent zawierający środek powierzchniowo czynny będący substancją czynną – kwalifikuje się jako produkt biobójczy, należy uwzględnić definicję „produktu biobójczego” podaną w art. 2 Dyrektywy 98/8/WE.

Rozporządzenie (UE) Nr 528/2012 w sprawie produktów biobójczych **(od dnia 1 września 2013 r.)**

Poprzez rozszerzenie, art. 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie detergentów ma zastosowanie w taki sam sposób w odniesieniu do rozporządzenia (UE) Nr 528/2012 od dnia 1 września 2013 r.

Podobnie, w celu zastosowania niniejszego wyłączenia, środki powierzchniowo czynne tego typu muszą:

- Znajdować się w unijnym wykazie zatwierdzonych substancji czynnych wymienionych w art. 9 ust. 2 BPR (uwzględniającym substancje czynne

⁵ Art.96 BPR Bez wpływu na artykuły 86, 89, 90, 91 i 92 niniejszego rozporządzenia, niniejszym uchyla się Dyrektywę 98/8/WE z dniem 1 września 2013 r. Odniesienia do uchylonej Dyrektywy interpretuje się jako odniesienia do niniejszego Rozporządzenia i odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VII.

zatwierdzone na mocy dyrektywy w sprawie produktów biobójczych) lub znajdować się na liście substancji czynnych w załączniku I do BPR, kwalifikujących produkt biobójczy do uproszczonej procedury udzielania pozwoleń, lub

- Stanowią składniki produktu biobójczego, dla którego wnioskuję się o tymczasowe pozwolenie lub produktu biobójczego, dla którego złożono dokumentację zgodnie z BPD przed dniem 1 września 2013 r., i który objęty jest działaniami o charakterze przejściowym określonymi w art. 89 BPR.

Uwaga: z dniem 1 września 2015 r. środki powierzchniowo czynne będące jednocześnie substancjami czynnymi muszą pochodzić od producenta lub importera znajdującego się na liście „alternatywnych dostawców”, o której mowa w art. 95 ust. 2 BPR. Towar zakupiony u dostawców niefigurujących na liście do dnia 1 września 2015 r. musi zostać zużyty lub zutylizowany w ciągu następnych 12 miesięcy.

Uwaga: w celu określenia, czy detergent zawierający środek powierzchniowo czynny będący substancją czynną – kwalifikuje się jako produkt biobójczy, należy uwzględnić definicję „produktu biobójczego” podaną w art. 3 BPR.

Jeżeli produkt biobójczy jest jednocześnie detergentem w rozumieniu rozporządzenia w sprawie detergentów, dla innych zawartych w nim środków powierzchniowo czynnych, jak również w kwestii oznakowania, zastosowanie mają przepisy tego rozporządzenia.

Uwaga: Dodatkowo BPR wprowadza nową koncepcję „wyrobów poddanych działaniu”. Według niej detergent zabezpieczony za pomocą konserwantu dopuszczonego na mocy BPR może zostać zakwalifikowany do wyrobów poddanych działaniu. Wytyczne BPR w zakresie wyrobów poddanych działaniu są w trakcie opracowania. W każdym razie przepisy rozporządzenia w sprawie detergentów mają zastosowanie do takich produktów.

4.3. Wskazówki dla producentów wprowadzających detergenty do obrotu

W odniesieniu do podatności na biodegradację środków powierzchniowo czynnych producenci wprowadzający detergenty do obrotu mają obowiązek:

- Uzyskać od swoich dostawców środków powierzchniowo czynnych, zarówno z obszaru UE, jak i spoza niego, **pisemne potwierdzenie** (w karcie charakterystyki substancji/mieszaniny lub w postaci osobnego dokumentu), że użyte środki powierzchniowo czynne mogą być wprowadzone do obrotu bez dalszych ograniczeń z uwagi na ich podatność na całkowitą biodegradację, zgodnie z art. 4 ust. 1. [A.I.S.E.](#)

wraz z CESIO, ECOSOL i Fecc, opracowało wytyczne w zakresie przekazywania informacji o podatności środków powierzchniowo czynnych na biodegradację według wskazania w art. 9⁶

- Jeżeli nie są spełnione kryteria podatności na całkowitą biodegradację, odstępstwo możliwe jest tylko dla niektórych środków powierzchniowo czynnych zawartych w detergentach przeznaczonych **dla sektora przemysłowego lub instytucjonalnego** do zastosowań opisanych dokładniej w art. 6 ust. 1. W tym celu:
- Należy uzyskać pisemne potwierdzenie, że te środki powierzchniowo czynne spełniają kryterium 80 % podatności na biodegradację częściową, zgodnie z załącznikiem II;
- Dla tych środków musi być dostępne odstępstwo przyznane przez właściwy urząd⁷.

5. Oznakowanie dotyczące składników

5.1. Które składniki muszą być wymienione na opakowaniu detergentów sprzedawanych konsumentom?

Oznakowanie składników detergentów sprzedawanych konsumentom i ich stężenia jest określone w rozporządzeniu w sprawie detergentów. Rozporządzenie nakłada następujące wymogi szczegółowe:

- **„Rozjaśniacze optyczne”** oraz **„kompozycje zapachowe”** należy podawać w liście składników na opakowaniu, niezależnie od ich stężenia w produkcie.
- **Środki konserwujące** należy wymieniać niezależnie od ich stężenia w produkcie, w miarę możliwości stosując ich **nazwę INCI** (INCI: Międzynarodowe Nazewnictwo Składników Kosmetyków).
- **Określone składniki kompozycji zapachowych**, o ile występują w stężeniach przekraczających 0,01% wagowo, muszą być wymienione w liście składników, z użyciem ich **nazw INCI**.

Postanowienia dotyczące znakowania detergentów ustalone są w **art. 11** w związku z **załącznikiem VII A**, który stanowi, że:

„Stosuje się następujące postanowienia w sprawie oznakowania opakowań detergentów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej.

⁶ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/chemicals/files/studies/cesio_aise_ecosol_fecc_guidelines_en.pdf

⁷ Komisję Europejską

Następujące zakresy procentowe (wagowo):

- *mniej niż 5 %,*
- *5 % lub więcej, ale mniej niż 15 %,*
- *15 % lub więcej, ale mniej niż 30 %,*
- *30 % i więcej,*

stosuje się do wskazania zawartości składników wyszczególnionych poniżej, gdy są one dodawane w stężeniu powyżej 0,2 % wagowo:

- *fosforany,*
- *fosfoniany,*
- *anionowe środki powierzchniowo czynne,*
- *kationowe środki powierzchniowo czynne,*
- *amfoteryczne środki powierzchniowo czynne,*
- *niejonowe środki powierzchniowo czynne,*
- *związki wybielające na bazie tlenu,*
- *związki wybielające na bazie chloru,*
- *EDTA (kwas etylenodiaminotetraoctowy) i jego sole,*
- *NTA (kwas nitrylotrójoctowy) i jego sole,*
- *fenole i chlorowcowane fenole,*
- *paradichlorobenzen,*
- *węglowodory aromatyczne,*
- *węglowodory alifatyczne,*
- *chlorowcowane węglowodory,*
- *mydło,*
- *zeolity,*
- *polikarboksylany.*

Następujące rodzaje składników, jeżeli są dodawane, należy umieścić w wykazie, niezależnie od ich stężenia:

- *enzymy,*
- *substancje dezynfekujące,*
- *rozjaśniacze optyczne,*
- *kompozycje zapachowe.*

W wykazie należy umieścić, jeżeli zostały dodane, środki konserwujące niezależnie od ich stężenia, stosując, tam gdzie to możliwe, powszechne nazewnictwo ustanowione na mocy art. 8 dyrektywy Rady 76/768/EWG⁸ z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do produktów kosmetycznych.

Jeżeli zostały dodane, w stężeniach przekraczających 0,01 % wagowo, substancje pochodzące z kompozycji zapachowych mogące powodować alergie występujące w wykazie substancji w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG⁹ zmienionym dyrektywą 2003/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia składników substancji zapachowych mogących powodować alergie występujących w wykazie po raz pierwszy ustanowionym przez Komitet Naukowy ds. Kosmetyków i Produktów Nieżywnościowych (SCCNFP) w swojej opinii SCCNFP/0017/98, umieszcza się je w wykazie, stosując nazewnictwo tej dyrektywy; w wykazie umieszcza się również wszystkie inne substancje zapachowe mogące powodować alergie następnie dodawane do części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG w ramach dostosowania tego załącznika do postępu technicznego.

Na opakowaniu podaje się adres strony internetowej, na której można zapoznać się z wykazem składników, o którym mowa w części D załącznika VII.

Dla detergentów przeznaczonych do użytku w sektorze przemysłowym i detergentów instytucjonalnych, które nie są udostępnione ogółowi społeczeństwa, wyżej wymienione wymagania nie muszą być spełnione, jeżeli równoważną informację dostarcza się w formie arkusza danych technicznych, karty charakterystyki lub w podobny właściwy sposób.”

5.2. Wskazówki dotyczące oznakowania

5.2.1. Produkty konsumenckie

Dla celów niniejszego Rozporządzenia, przez „opakowanie” rozumie się jednostkowe opakowanie produktu przeznaczonego dla konsumenta. Nie oznacza ono opakowania transportowego i zbiorczego dostarczanego do sklepu ani pojedynczego opakowania dozy produktu (o ile nie jest to na przykład pojedyncza próbka) lub opakowania bezpośredniego, np. opakowania foliowego tabletki lub pojemnika na kostkę WC, w przypadku produktów dostarczanych w formie pojedynczej dozy. Oznakowanie opakowania wymagane jest na etapie produkcji, np. w fabryce.

⁸ Obecnie załącznik III do rozporządzenia (EC) Nr 1223/2009 w sprawie produktów kosmetycznych

⁹ Ten sam

Zaleca się, aby oznakowanie składników produktu było sporządzone w sposób łatwy do identyfikacji i łatwy do odczytania, a tym samym w sposób standaryzowany. Aby to osiągnąć zaleca się przestrzeganie następujących ustaleń:

- Zawsze należy podawać nazwy składników lub klas chemicznych według sposobu określonego powyżej.
- Ten uzgodniony wykaz ma na celu poinformowanie o zawartości składników, a nie o ich braku.
- Wyjaśnienia dotyczące celu/działania składników nie powinny być zawarte w wykazie składników, lecz podane w wyrażnie oddzielonej części oznakowania lub opakowania.
- Jeżeli w którymś z czterech ustalonych zakresów stężeń nie mieści się żaden składnik, wtedy taki/takie zakres/zakresy stężeń mogą być na oznakowaniu pominięte, w celu uniknięcia niepotrzebnego zajmowania miejsca na opakowaniu.
- Wielkość użytej czcionki powinna umożliwiać łatwe odczytanie oznakowania, podobnie, jak innych informacji podanych na opakowaniu.
- Jeżeli wiadomo, że używany surowiec zawiera, np. 60% składnika, wtedy należy podać zawartość czystego składnika. Podobnie, podana zawartość powinna odnosić się do form bezwodnych, a nie do ich hydratów.
- Fosforany powinny być wyrażone w % P pomnożonych przez 4, gdzie P oznacza fosfor pochodzący z nieorganicznych fosforanów zawartych w produkcie.
- Sole EDTA lub NTA powinny być wyrażone jako odpowiednie kwasy.
- Określenie „polikarboksylany” należy interpretować jako odnoszące się do homo- i ko-polimerów kwasu akrylowego w formie soli sodowej.
- Aby spełnić wymogi Rozporządzenia, producenci muszą upewnić się, czy którakolwiek z substancji zapachowych mogących powodować alergie, która wyszczególniona jest na liście substancji w załączniku III do Rozporządzenia (WE) Nr 1223/2009, nie jest zawarta w jakiegokolwiek kompozycji zapachowej, włącznie z olejkami aromatycznymi, dodanej do produktu detergentowego. Jeżeli zachodzi taka sytuacja, a zsumowane stężenia każdej z tych substancji zapachowej przekraczają 0,01% wagowo, muszą być one podane z użyciem nomenklatury INCI. Listy typowych składników olejków aromatycznych dostępne są u dostawców kompozycji zapachowych lub EFFA. Lista alergizujących składników kompozycji zapachowych znajduje się w załączniku 1 do tego poradnika.
- Rozporządzenie nakłada wymóg podania wszystkich środków konserwujących, o ile zostały dodane, niezależnie od ich stężenia. Producenci, korzystając z dostarczonych specyfikacji i/lub karty charakterystyki substancji/mieszaniny, muszą się więc upewnić, czy żaden z środków konserwujących nie został dodany do któregoś

ze składników (np. środka powierzchniowo czynnego lub do mieszaniny) przez jego producenta/dostawcę, a następnie włączony do produktu detergentowego, niezależnie od etapu, na którym to nastąpiło. Środki konserwujące obecne w ilościach śladowych również muszą być wymienione w oznakowaniu, chyba, że producent preparatu jest w stanie wykazać, że taka śladowa zawartość jest technicznie niemożliwa do uniknięcia i nieskuteczna ze względów technologicznych, oraz że taka zawartość nie spowoduje działań niepożądanych dla ludzkiego zdrowia, nawet u osób uczulonych.

- Przy podawaniu nazw środków konserwujących należy stosować nomenklaturę INCI. Lista nazw INCI środków konserwujących, zgłoszonych jako produkty grupy 6 (produkty stosowane do konserwacji wyrobów umieszczanych w opakowaniach zamkniętych) podana jest w załączniku 2 do tego dokumentu. Jeżeli w danej chwili nie ma jeszcze nazwy INCI dla konkretnego środka konserwującego, można użyć nazwy podanej przez dostawcę. Jako rozwiązanie tymczasowe można użyć nazwy substancji z załącznika VI do Rozporządzenia o klasyfikacji, oznakowaniu i pakowaniu substancji i mieszanin – Rozporządzenie (WE) Nr 1272/2008.
- W celu określenia zakresu stężenia wagowego, do którego należy przypisać dany składnik, należy użyć jego stężenia „nominalnego”.
- Każda biobójcza substancja czynna (w rozumieniu dyrektywy 98/8/WE i Rozporządzenia (UE) Nr 528/2012) wprowadzona do składu produktu specjalnie w celu uzyskania działania dezynfekującego, musi być oznakowana jako substancja dezynfekująca.

Obecnie nie istnieje prawo określające język, w którym informacje na etykietach detergentów powinny być zamieszczone. Zgodnie z art. 11 ust. 5 rozporządzenia w sprawie detergentów przepisy prawne niektórych Państw Członkowskich wymagają, aby język etykiet odpowiadał językowi (językom) danego kraju – nie ma to zastosowania do oznakowania składników za pomocą nazw INCI. Nawet w przypadku braku wymogów krajowych tego typu zaleca się użycie przynajmniej jednego języka oficjalnego danego kraju obrotu i sprzedaży produktu, w sposób spójny dla wszystkich elementów etykiety, aby konsumenci mogli zrozumieć etykiety.

Należy zauważyć, że niektóre elementy etykiet podlegają dyrektywie w sprawie klasyfikacji niebezpiecznych preparatów chemicznych (Dyrektywa 1999/45/WE) oraz rozporządzeniu CLP (Rozporządzenie (WE) Nr 1272/2008) – te akty prawne wymagają użycia języka/języków danego kraju.

5.2.2. Produkty przeznaczone dla sektora przemysłowego i instytucjonalnego

W przypadku detergentów przeznaczonych do stosowania w sektorze przemysłowym i instytucjonalnym niedostępnych dla ogółu konsumentów, nie muszą być przestrzegane powyższe wymogi oznakowania, jeżeli równoważne

informacje podane są w arkuszach danych technicznych, kartach charakterystyki substancji/mieszaniny lub w inny właściwy sposób.

Detergenty przeznaczone dla sektora przemysłowego i instytucjonalnego, które mogą być rozprowadzane przez hurtownie z przeznaczeniem dla instytucji i firm (np. Cash&Carry), powinny być uważane za produkty przemysłowe/instytucjonalne, co powinno być potwierdzone napisem na etykiecie „*Tylko do użytku profesjonalnego*”. Jednakże producenci muszą zachować ostrożność w sytuacjach, gdy produkty te mogą ostatecznie trafić do rąk konsumentów (na przykład w krajach, gdzie do hurtowni Cash&Carry mają dostęp konsumenci). W takich przypadkach producenci winni umieścić na etykiecie dodatkowe informacje, w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony konsumenta.

Jeżeli detergent przeznaczony dla sektora przemysłowego i instytucjonalnego przeznaczony jest również dla konsumentów, to opakowania powinny być oznakowane zgodnie z postanowieniami Rozporządzenia dotyczącymi produktów do użytku „domowego”.

6. Oznakowanie dotyczące dozowania detergentów przeznaczonych do prania i automatycznych zmywarek do naczyń

Załącznik VII B Rozporządzenia ustala reguły oznakowania opakowań detergentów przeznaczonych do prania, sprzedawanych na rynku detalicznym.

Wymagania dotyczące detergentów dla konsumentów przeznaczonych do prania obowiązują od dnia 8 października 2005, natomiast wymogi dotyczące detergentów dla konsumentów przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń są nowe (patrz Rozdział 2):

„Zgodnie z art. 11 ust. 4 następujące przepisy dotyczące oznakowania mają zastosowanie do opakowań detergentów przeznaczonych do powszechnej sprzedaży.

Detergenty dla konsumentów przeznaczone do prania

Opakowania detergentów przeznaczonych do powszechnej sprzedaży, przeznaczonych do prania muszą być opatrzone następującą informacją:

- zalecane ilości lub sposób dozowania wyrażone w mililitrach lub gramach, odpowiednie dla standardowego wsadu pralki, dla wody o poziomach twardości: miękka, średnia oraz twarda z odniesieniem do prania jedno i dwukąpielowego,*
- dla detergentów przeznaczonych do prania energicznego – liczbę standardowych wsadów pralki dla „średnio zabrudzonych” tkanin, oraz dla detergentów przeznaczonych do prania delikatnego – liczbę standardowych wsadów pralki dla „lekko zabrudzonych” tkanin, które mogą być wyprane ilością detergentu zawartą w opakowaniu, przy stosowaniu wody o twardości średniej, odpowiadającej 2,5 milimolom*

CaCO₃ /l,

- *objętość każdego kubka pomiarowego, jeśli go dostarczono, musi być wyrażona w mililitrach lub gramach, a także musi być oznaczona ilość detergentu właściwa dla standardowego wsadu pralki dla wody o poziomach twardości miękka, średnia i twarda.*

Standardowym wsadem pralki jest 4,5 kg suchej tkaniny dla detergentów do prania energicznego i 2,5 kg suchej tkaniny dla detergentów do prania delikatnego, zgodnie z definicjami decyzji Komisji 1999/476/WE z dnia 10 czerwca 1999 r. ustanawiającej ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego detergentom pralniczym¹⁰. Detergent uznawany jest za przeznaczony do prania energicznego, chyba że producent deklaruje głównie dbałość o tkaniny, tj. niskotemperaturowe pranie, dbałość o delikatne tkaniny i kolory.

Detergenty dla konsumentów przeznaczone do automatycznych zmywarek do naczyń

Opakowania detergentów przeznaczonych do powszechnej sprzedaży jako detergenty przeznaczone do stosowania w automatycznych zmywarkach do naczyń muszą być opatrzone następującą informacją:

- standardowe dozowanie wyrażone w gramach lub ml albo w liczbie tabletek w głównym cyklu mycia w przypadku średnio zabrudzonej zastawy stołowej dla w pełni załadowanej zmywarki o pojemności 12 kompletów z odniesieniem do – w razie potrzeby – twardości wody: miękkiej, średniej i twardej.

Jak stwierdzono w punkcie 5.2.1, obecnie nie ma konkretnych przepisów w zakresie języka używanego na etykietach detergentów, ale przepisy prawne niektórych Państw Członkowskich wymagają, aby zgodnie z art. 11 ust. 5 rozporządzenia elementy etykiet były w języku (językach) danego kraju. Nawet w przypadku braku wymogów krajowych tego typu zaleca się użycie przynajmniej jednego języka oficjalnego danego kraju obrotu i sprzedaży produktu, w sposób spójny dla wszystkich elementów etykiety, aby konsumenci mogli zrozumieć etykiety. Ponownie nie ma to zastosowania do oznakowania składników za pomocą nazw INCI.

Należy zauważyć, że niektóre elementy etykiet podlegają dyrektywie w sprawie klasyfikacji niebezpiecznych preparatów chemicznych (Dyrektywa 1999/45/WE) oraz rozporządzeniu CLP (Rozporządzenie (WE) Nr 1272/2008) – te akty prawne wymagają użycia języka/języków danego kraju.

¹⁰ Dz. U. 187, 20.7.1999, p. 52. Decyzja zmieniana ostatnio przez decyzję 2003/200/EC (Dz. U. 76, 22.3.2003, p.25)

6.1. Wskazówki dotyczące informacji o dozowaniu

6.1.1. Detergenty dla konsumentów przeznaczone do prania

- W przypadku detergentów dla konsumentów przeznaczonych do prania powyższe zasady mają zastosowanie zarówno do detergentów „tylko do prania ręcznego” oraz do prania w pralce automatycznej. Obowiązują one od dnia 8 października 2005 r. Mieszaniny pomocnicze (np. odplamiacze, płyny do płukania tkanin, wybielacze) również podlegają tym zasadom.

Detergenty dla konsumentów przeznaczone do prania ręcznego

- Informacje o dozowaniu dla prania ręcznego należy wskazać według ilości (w gramach lub mililitrach) na 5 lub na 10 litrów wody¹¹.
- Dodatkowo dla detergentów przeznaczonych tylko do prania ręcznego zaleca się umieszczenie na etykiecie następującej informacji: „Nie stosować w pralkach”.

Detergenty dla konsumentów przeznaczone do prania w pralkach automatycznych

- Wymagane jest podanie zalecanych ilości detergentu i/lub instrukcji jego dozowania dla standardowego wsadu pralki i dla klas twardości wody: miękka, średnio twarda oraz twarda. Aby zapewnić spójność interpretacji, powinno się użyć następujących definicji:

Woda miękka:	< 150 ppm CaCO₃ (1,5 milimoli – 150 mg na litr)
Woda średnio twarda:	150 ppm ≤ CaCO₃ ≤ 250 ppm
Woda twarda:	> 250 ppm CaCO₃

Na etykiecie twardość wody (miękka / średnio twarda / twarda) może być wskazana bez dodatkowej definicji opartej na zakresie stężenia CaCO₃.

- Dla „normalnie zabrudzonych” tkanin, gdy twardość wody jest technicznie nieistotna lub produkt opracowano z myślą o wszystkich klasach twardości wody, pojedynczą zalecaną dawkę produktu można uważać za odpowiednią dla wszystkich klas twardości wody, bez odnoszenia się do nich, chyba że określono inaczej (np. produkty

w pojedynczych dozach, wywabiacze plam, wybielacze, płyny do płukania tkanin).

- W przypadku produktów w dozach pojedynczych dozowanie można przedstawić jako liczbę dawek pojedynczych, jeżeli na opakowaniu wskazano wagę lub objętość jednej dozy.
- Można załączyć dodatkowe informacje na temat dozowania w odniesieniu do szczególnie mocno lub lekko zabrudzonych, czy też małych lub dużych wsadów. Przykłady tabel dozowania znajdują się w załączniku 3.
- „Z odniesieniem do prania jedno- i dwukąpielowego...” należy interpretować jako odnoszące się do „prania zasadniczego” oraz „prania wstępnego i zasadniczego”.
- Liczbę standardowych wsadów pralki, jakie można wyprać przy użyciu zawartości opakowania z użyciem wody o średniej twardości (2,5 milimola CaCO_3/l), należy podać z rozróżnieniem pomiędzy detergentami do prania energicznego (piorąc „normalnie zabrudzone” tkaniny) i detergentów do prania delikatnego (piorąc „lekko zabrudzone” tkaniny). Zwykle będzie wynikać z oznakowania opakowania, czy dany produkt przewidziany jest do prania energicznego, do każdego rodzaju prania, czy też do prania delikatnego (do „delikatnych tkanin”). Opisy i symbole dotyczące produktu zwykle wystarczają do określenia, czy jest on przeznaczony do „prania energicznego” czy też „prania delikatnego”.

W pierwszym przypadku podstawowe deklaracje marketingowe (primary claims) na etykiecie opakowania mogą zawierać informacje wskazujące na przeznaczenie detergentu do prania dla wszystkich tkanin (oprócz wełny i jedwabiu), usuwania uporczywych plam, we wszystkich temperaturach, itp., podczas gdy w drugim przypadku informacje wskazujące na przeznaczenie detergentu do prania, na przykład, delikatnych tkanin, wełny i jedwabiu, prania delikatnego lub niskotemperaturowego.

W przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do podstawowego przeznaczenia lub zastosowania produktu, np. czy to jest produkt do „prania energicznego” czy też „prania delikatnego”, czy też „zarówno do prania energicznego, jak i delikatnego”, należy przyjąć, że produkt przeznaczony jest do „prania energicznego” i odpowiednio do tego umieścić informację o liczbie standardowych wsadów pralki, którą można wyprać.

Należy podać liczbę standardowych wsadów pralki, jakie można wyprać przy użyciu zawartości opakowania z użyciem wody o średniej twardości (2,5 milimola CaCO_3/l). Twardość wody o wartości 2,5 milimola CaCO_3/l stanowi praktyczne uproszczenie przyjęte w rozporządzeniu detergentowym dla całego obszaru UE, zgodnie z Decyzją Komisji 1999/476/UE z 10 czerwca 1999 r. wprowadzającą kryteria ekologiczne

do oznaczania detergentów piorących unijnym znakiem ekologicznym. Przyjmuje się, że na terenie niektórych Państw Członkowskich UE najczęściej spotykana twardość wody może odbiegać od wartości 2,5 milimola CaCO_3/l . Jednakże użycie tej podstawowej wartości we wszystkich Państwach Członkowskich i na wszystkich opakowaniach ma na celu ułatwienie rozróżniania pomiędzy markami i wielkościami opakowań dostępnymi na rynku UE.

Liczba standardowych wsadów powinna być wyraźnie oznaczona, najlepiej w sposób wyróżniający się, z przodu opakowania, może być też wyrażona odpowiednią ikoną/logo, np. symbolem koszyka z praniem (patrz załącznik 3).

- Kubki pomiarowe (o ile są dołączone do opakowania) powinny zawierać skalę dozowania (w ml) o wystarczająco małej podziałce (np. co 20 ml), aby umożliwić konsumentowi dokładne dostosowanie dozy do standardowego wsadu dla każdej klasy twardości wody (woda miękka / średnio twarda / twarda). W przypadku proszku zaleca się, aby na opakowaniu informować użytkownika, jaki jest przelicznik ml na g.

6.1.2. Detergenty dla konsumentów przeznaczone do automatycznych zmywarek do naczyń

- W przypadku detergentów dla konsumentów przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń Rozporządzenie (UE) Nr 259/2012 wprowadza nowe zasady – więcej w Rozdziale 2. Mieszaniny pomocnicze również podlegają tym nowym przepisom. Przyjmuje się, że środki nabtyszczające stanowią mieszaniny pomocnicze, jednak wymóg oznakowania dozowania nie ma do nich zastosowania, gdyż dozowanie produktów tego typu kontrolują ustawienia urządzenia.
- Wymagane jest podanie informacji o dozowaniu (w gramach lub mililitrach) lub w liczbie tabletek przy „średnio zabrudzonych” naczyniach dla w pełni załadowanej zmywarki, mieszczącej 12 kompletów naczyń.
- Tam, gdzie to istotne, należy informować o zasadach dozowania dla różnych klas twardości wody (miękka, średnio twarda i twarda). W większości przypadków, jeżeli nie we wszystkich, zmywarki do naczyń są wyposażone w system wymiany jonowej produkujący wodę miękką. Dzięki temu w praktyce dozowanie nie zależy od twardości wody.
- W przypadku korzystania z produktów „all in one”/jednofunkcyjnych, przy ekstremalnej twardości wody, należy uwzględnić podanie wskazówek w zakresie dodania soli regeneracyjnej, jeżeli jest to technicznie niezbędne.
- Przykłady tabel dozowania znajdują się w załączniku 3.

6.1.3. Produkty przeznaczone dla sektora przemysłowego i instytucjonalnego

W przypadku detergentów przeznaczonych do stosowania w sektorze przemysłowym i instytucjonalnym, niedostępnych dla ogółu konsumentów, nie muszą być przestrzegane powyższe wymogi oznakowania dozowania produktu.

6.2. Ograniczenia zastosowania fosforanów i innych związków fosforu w detergentach dla konsumentów przeznaczonych do prania w pralce automatycznej i mycia w automatycznej zmywarce do naczyń

Załącznik VIa do Rozporządzenia (UE) Nr 259/2012 ustala „Ograniczenia zawartości fosforanów i innych związków fosforu”:

„1. Detergenty dla konsumentów przeznaczone do prania

Ograniczenia: Nie są wprowadzane do obrotu, jeśli całkowita zawartość fosforu jest równa lub większa niż 0,5 g w zalecanej ilości detergentu przeznaczonej dla głównego cyklu prania przy standardowym wsadzie pralki zgodnie z definicją zawartą w sekcji B załącznika VII dla wody o klasie twardości: twarda – dla „średnio zabrudzonych” tkanin w przypadku detergentów przeznaczonych do prania energicznego, – dla „lekko zabrudzonych” tkanin w przypadku detergentów przeznaczonych do prania delikatnego.

Data rozpoczęcia stosowania ograniczenia: 30 czerwca 2013 r.”

„2. Detergenty dla konsumentów przeznaczone do automatycznych zmywarek do naczyń

Ograniczenia: Nie są wprowadzane do obrotu, jeśli całkowita zawartość fosforu jest równa lub większa niż 0,3 g na standardowe dozowanie zgodnie z definicją zawartą w sekcji B załącznika VII.

Data rozpoczęcia stosowania ograniczenia: 1 stycznia 2017 r.”

W praktyce:

Po dniu 30 czerwca 2013 r. – detergent dla konsumentów przeznaczony do prania (CLD) nie może zawierać więcej niż 0,5 grama P na zalecaną dawkę. Ograniczenia te mają zastosowanie do wszystkich detergentów

przeznaczonych do prania, zarówno do mieszanin pomocniczych, jak i do detergentów przeznaczonych tylko do prania ręcznego¹².

Po dniu 1 stycznia 2017 r. – detergenty dla konsumentów przeznaczone do automatycznych zmywarek do naczyń nie mogą zawierać więcej niż 0,3 grama P na zalecaną dawkę. Ograniczenia te mają zastosowanie do detergentów dla konsumentów przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń oraz mieszanin pomocniczych¹³.

Ograniczenia te mają zastosowanie do każdego detergentu osobno, tj. nie sumują się dla różnych detergentów stosowanych razem podczas cyklu mycia.

W celu pomocy w interpretacji powyższych ograniczeń powstały drzewka decyzyjne (załączniki 4 i 5 do niniejszego dokumentu).

6.3. Podsumowanie zasad w zakresie dozowania, liczby wsadów oraz ograniczeń z załącznika VIa dla detergentów głównych i pomocniczych

Poniższe tabele stanowią podsumowanie zasad w zakresie dozowania, liczby wsadów oraz ograniczeń z załącznika VIa dla detergentów głównych i pomocniczych. Umieszczono w nich również zalecenia w zakresie oznakowania dozowania w przeliczeniu na pranie (w tekście prawnym określone jako „zalecana ilość” lub „dozowanie standardowe”):

¹² Na spotkaniu Ad Hoc Grupy roboczej w dniu 8 listopada 2012 r. Komisja wyjaśniła, że „ograniczenie UE w zakresie CLD stosuje się do detergentów dla konsumentów do prania ręcznego, nawet jeżeli faktyczne brzmienie ograniczenia nie określa wyraźnie sposobu obliczenia zawartości fosforu w przypadku detergentów tylko do prania ręcznego. Detergenty do prania wstępnego – np. preparaty do usuwania plam – stosowane przed praniem lub w jego trakcie podlegają ograniczeniom UE. Podobnie w przypadku środków zmiękczających wodę – stosowanych podczas cyklu prania – są one objęte ograniczeniem UE. Środki do czyszczenia pralki – bez znajdującego się w niej prania – uważa się za środek czyszczący twarde powierzchnie, a nie detergent przeznaczony do prania, dlatego też NIE obejmuje ich ograniczenie UE w zakresie fosforu.”

¹³ Na spotkaniu Ad Hoc Grupy Roboczej w dniu 8 listopada 2012 roku Komisja wyjaśniła, że „ograniczenie UE ma ścisłe zastosowanie do detergentów stosowanych w automatycznych zmywarkach do naczyń. Detergenty do ręcznego mycia naczyń NIE podlegają ograniczeniu UE. Podobnie jak przy CLD, środki do czyszczenia zmywarki – bez znajdującej się w niej naczyń – uważa się za środki do czyszczenia twardych powierzchni, dlatego też NIE obejmuje ich ograniczenie UE w zakresie fosforu.”

6.3.1. Detergenty dla konsumentów przeznaczone do prania

		Czy informacje o dozowaniu są obowiązkowe?	Czy stopień twardości wody jest istotny technicznie? *	Czy liczba wsadów na opakowanie jest wymagana?	Czy ograniczenia z załącznika VIa mają zastosowanie?	Wskazanie dozowania istotne dla ograniczeń P (w mililitrach lub gramach)
Główne	Pranie energiczne	Tak	Tak	Tak	Tak	gramy <u>lub</u> mililitry /standardowy wsad do pralki przy wodzie twardej ¹⁴
	Tkaniny delikatne	Tak	Tak	Tak	Tak	gramy <u>lub</u> mililitry /standardowy wsad do pralki przy wodzie twardej ¹⁵
	Tylko pranie ręczne	Tak ¹⁶	Tak	nie dotyczy –	Tak	gramy <u>lub</u> mililitry /10 l wody twardej
Mieszanki pomocnicze	Środki służące do usuwania plam podczas prania (np. środek wzmacniający efekty prania)	Tak	Nie	–	Tak	gramy <u>lub</u> mililitry /standardowy wsad dla wody twardej, jeżeli ma zastosowanie ¹⁷

¹⁴ Dla produktów w dawkach pojedynczych można zamiast tego wskazać liczbę dawek (patrz rozdział 6.1.1.).

¹⁵ Ten sam

¹⁶ Zalecenie wskazania „Tylko do prania ręcznego” (w tym przypadku nie trzeba umieszczać zalecenia dozowania dla stopnia twardości wody, jak w przypadku prania w pralce).

¹⁷ Dla produktów w dawkach pojedynczych można zamiast tego wskazać liczbę dawek (patrz rozdział 6.1.1.).

	Środek służący do usuwania plam poza praniem (środek wstępny)	Tak (ale ograniczone do ilości do zastosowania na plamy)	Nie	–	Tak	12 ml <u>lub</u> g /pranie ¹⁸
	Środek zmiękczający wodę podczas prania	Tak	Tak	–	Tak	gramy <u>lub</u> mililitry /standardowy wsad dla wody twardej
	Płyn do płukania tkanin	Tak	Nie	Zalecane przez AISE	Tak	gramy <u>lub</u> mililitry /standardowy Wsad dla wody twardej, jeżeli ma zastosowanie ¹⁹
	Wybielacze	Tak	Nie ²⁰	–	Tak	gramy <u>lub</u> mililitry /standardowy wsad dla wody twardej, jeżeli ma zastosowanie
	Środek czyszczący urządzenie	Nie ²¹	Nie	–	Nie ²²	–

* W większości przypadków

¹⁸ Proponowane podejście jak przy oznakowaniu ekologicznym UE – 2 g lub ml/plamę przy maksymalnej liczbie sześciu sztuk ubrań.

¹⁹ Dla produktów w dawkach pojedynczych można zamiast tego wskazać liczbę dawek (patrz rozdział 6.1.1.).

²⁰ Stopień twardości wody ma znaczenie tylko w przypadku używania środka podczas prania.

²¹ Poza zakresem jako środek czyszczący do powierzchni twardych.

²² Poza zakresem, gdyż nie jest to detergent przeznaczony do prania.

6.3.2. Detergenty dla konsumentów przeznaczone do automatycznych zmywarek do naczyń

		Czy informacje o dozowaniu są obowiązkowe?	Czy stopień twardości wody jest istotny technicznie? *	Czy liczba wsadów na opakowanie jest wymagana?	Czy ograniczenia P mają zastosowanie?	Wskazanie dozowania istotne dla ograniczeń P (w mililitrach lub gramach)
Główne	Detergenty do automatycznych zmywarek do naczyń	Tak	Nie (w większości przypadków)	—	Tak	ml <u>lub</u> g <u>lub</u> dawka pojedyncza
Mieszaniny pomocnicze	Środek do usuwania zabrudzeń	Tak	Nie	—	Tak	gramy <u>lub</u> mililitry /wsad dla
	podczas mycia (np. środek wzmacniający efekty zmywania)					wody twardej, jeżeli ma zastosowanie
	Środek służący do usuwania zabrudzeń poza myciem (środek wstępny)	Tak (ale ograniczone do ilości do zastosowania)	Nie	—	Tak	12 ml <u>lub</u> g /pranie ²³
	Środki nabłyszczające	Nie ²⁴	Tak	—	Tak	3 ml ²⁵
	Środek czyszczący urządzenie	Nie ²⁶	Nie	—	Nie ²⁷	—

* W większości przypadków

²³ Proponowane podejście jak przy oznakowaniu ekologicznym UE – 2 ml lub g/plamę przy maksymalnej liczbie sześciu sztuk ubrań.

²⁴ Ustawienia urządzenia określają dozowanie.

²⁵ Standardowe dozowanie służące do obliczeń jak przy oznakowaniu ekologicznym UE, patrz przypis 22.

²⁶ Poza zakresem jako środek czyszczący do powierzchni twardych.

²⁷ Poza zakresem, gdyż nie jest to detergent przeznaczony do mycia w zmywarce.

7. Dodatkowe elementy oznakowania wymagane zgodnie z rozporządzeniem w sprawie detergentów

Art. 11 ust. 2 rozporządzenia wymaga, aby następujące informacje, wydrukowane łatwą do czytania i wyraźną czcionką, pojawiły się na opakowaniu, w którym detergenty zostają przekazane do sprzedaży konsumentowi:

- nazwa i nazwa handlowa produktu
- nazwa lub nazwa handlowa lub znak handlowy (firmy) oraz pełny adres i numer telefonu osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie produktu do obrotu
- adres, adres poczty elektronicznej, o ile jest dostępny, oraz numer telefoniczny miejsca, w którym można uzyskać arkusz danych, o którym mowa w art. 9 ust. 3.

Te same informacje muszą pojawić się na wszystkich dokumentach towarzyszących detergentom transportowanym luzem.

Opakowanie musi zawierać także adres strony internetowej, na której producent umieści uproszczoną wersję arkusza danych składnika (załącznik VII D, patrz rozdział 8.3 tego dokumentu).

Producent odpowiedzialny za przeprowadzenie tzw. „blind trial” (testów użytkowych anonimowych produktów) ma obowiązek prowadzenia rejestru ilości oraz czasu trwania badania. Musi być gotowy do przedstawienia Władzom tych informacji na ich wniosek.

8. Obowiązek informowania

8.1. Aktualna praktyka

Firmy wprowadzające do obrotu detergenty i produkty do czyszczenia na rynku europejskim od wielu lat zgłaszają, na zasadach dobrowolnych, szczegółowe informacje dotyczące swoich produktów do krajowych ośrodków informacji toksykologicznej. Ośrodki informacji toksykologicznej udzielają zaleceń dotyczących postępowania w przypadku użycia produktu niezgodnie z przeznaczeniem lub zajścia wypadku. Ponieważ system ten jest dobrze ugruntowany zaleca się utrzymanie tej praktyki, niezależnie od opisanych dalej dodatkowych obowiązków wynikających z rozporządzenia w sprawie detergentów.

8.2. Arkusz danych składników dla personelu medycznego

Zgodnie z art. 9 ust. 3 wymagane jest, aby producenci wprowadzający do obrotu produkt detergentowy na żądanie udostępnili bez zwłoki

i bezpłatnie, wszelkiemu personelowi medycznemu, **arkusz danych składników** jak określono w załączniku VII C, tylko do użycia w celach medycznych. Załącznik VII (C) brzmi następująco:

„Stosuje się następujące przepisy dotyczące wykazu składników na arkuszu danych, o którym mowa w art. 9 ust. 3.

Arkusz danych zawiera nazwę detergentu i producenta.

Na arkuszu danych, w porządku malejącym według wagi, należy umieścić wszystkie składniki; wykaz jest podzielony na następujące zakresy procentowe (wagowo):

- 10 % lub więcej,*
- 1 % lub więcej, lecz mniej niż 10 %,*
- 0,1 % lub więcej, lecz mniej niż 1 %,*
- mniej niż 0,1 %.*

Zanieczyszczenia nie są uważane za składniki.

„Składnik” oznacza każdą substancję chemiczną pochodzenia syntetycznego lub naturalnego, celowo dodaną do detergentu. Do celów niniejszego załącznika, substancja zapachowa, olejek aromatyczny lub barwnik są uważane za pojedynczy składnik i w wykazie nie umieszcza się substancji w nich zawartych, z wyjątkiem tych substancji zapachowych mogących powodować alergie, które występują w wykazie substancji w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG²⁸, jeżeli całkowite stężenie w detergencie substancji zapachowej mogącej powodować alergie przewyższa wartość graniczną, o której mowa w części A.

Dla każdego składnika podaje się zwyczajową nazwę chemiczną lub nazwę wg IUPAC²⁹, i, jeśli są dostępne, nazwę INC³⁰, numer CAS oraz nazwę Farmakopei Europejskiej.

Art. 11 ust. 2 wymaga ponadto, aby informacja potrzebna do zlokalizowania źródła **arkusza danych składników** pojawiała się „na opakowaniu, w którym detergenty umieszczone są do sprzedaży konsumenckiej” – zawierała adres, adres e-mail, jeżeli dostępny, oraz numer telefonu.

8.2.1. Wskazówki w sprawie arkusza danych składników

- „Konsument” powinien być uważany za „Użytkownika” i w związku z tym wymagane informacje muszą się znajdować zarówno na opakowaniach produktów dostępnych

²⁸ Obecnie załącznik III do rozporządzenia (EC) Nr 1223/2009 w sprawie produktów kosmetycznych

²⁹ Międzynarodowa Unia Chemii Czystej i Stosowanej.

³⁰ Międzynarodowe Nazewnictwo Składników Kosmetycznych

- w sprzedaży detalicznej, jak i na opakowaniach produktów przeznaczonych dla sektora przemysłowego i instytucjonalnego.
- **Arkusze danych składników** powinien zawierać listę wszystkich składników, z wyjątkiem zanieczyszczeń, obecnych w produkcie wprowadzonym do obrotu. Składnikami są zazwyczaj substancje dodawane przez producenta w celu wyprodukowania produktu końcowego. Jednakże wtedy, kiedy wiadomo, że pomiędzy poszczególnymi składnikami produktu podczas procesu produkcji zachodzą reakcje, należy wziąć to pod uwagę i umieścić na liście wszelkie substancje chemiczne powstałe w wyniku takich reakcji.
- Wchodzące w skład produktu kompozycje zapachowe i barwniki powinny być wymienione w arkuszu danych składników jako takie, tj. ich obecność należy oznaczyć terminem „kompozycja zapachowa” i/lub „barwnik(i)”. Wszelkie substancje zapachowe, mogące spowodować alergie, podlegające wymogom oznakowania wynikającym z załącznika VII A (np. przy stężeniach powyżej 0,01% wagowo), powinny być również wymienione w **arkuszu danych składników**, o ile dany produkt je zawiera³¹.
- Należy podkreślić, że obowiązek dostarczenia arkusza danych składników personelowi medycznemu ma na celu udostępnienie informacji o produkcie jedynie w celach medycznych. „Personel medyczny” definiuje się jako „dyplomowany członek personelu medycznego lub osoba pracująca pod kierunkiem dyplomowanego członka personelu medycznego, działająca w celu zapewnienia opieki pacjentowi, dokonania diagnozy lub zastosowania leczenia, i która jest zobowiązana do zachowania tajemnicy zawodowej”.
- Producent ma prawo zażądać dowodu potwierdzającego kwalifikacje medyczne strony występującej z żądaniem. Zanim kwalifikacje nie zostaną sprawdzone, producent dostarcza dane dostępne publicznie (zob. 8.3.1).
- Udostępnienie „bez zwłoki” należy interpretować jako udostępnienie tak szybko, jak to jest możliwe w praktyce.

8.3. Publikacja listy składników na stronie internetowej

Zgodnie z wymaganiami załącznika VII (D):

„Producenci powinni udostępnić na stronie internetowej arkusz danych składników, o którym mowa powyżej, z wyjątkiem następujących informacji:

³¹ Należy podkreślić, że nowe wymogi w zakresie klasyfikacji i oznakowania substancji uczulających wprowadzono podczas drugiego dostosowania do postępu technicznego rozporządzenia CLP w zakresie klasyfikacji, oznakowania i opakowania substancji oraz mieszanin, Rozporządzenie (UE) Nr 286/2011.

- nie są wymagane informacje dotyczące zakresów procentowych (wagowo),
- nie są wymagane numery CAS,
- nazwy składników podaje się według nazewnictwa INCI lub, jeśli taka nazwa nie jest dostępna, podaje się nazwę z Farmakopei Europejskiej. Jeżeli żadna z nazw nie jest dostępna, stosuje się zwyczajową nazwę chemiczną lub nazwę wg IUPAC. W odniesieniu do substancji zapachowych stosuje się wyrażenie „parfum”, a w odniesieniu do barwników wyrażenie „colorant”. Substancja zapachowa, olejek aromatyczny lub barwnik są uważane za pojedynczy składnik i w wykazie nie umieszcza się substancji w nich zawartych, z wyjątkiem tych substancji zapachowych mogących powodować alergie, które występują w wykazie substancji w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG³², jeżeli całkowite stężenie w detergencie substancji zapachowej mogącej powodować alergie przewyższa wartość graniczną, o której mowa w części A.

Dostęp do strony internetowej nie podlega żadnym ograniczeniom lub warunkom, a zawartość strony powinna być aktualizowana. Strona internetowa powinna zawierać link do strony internetowej Pharmacos Komisji Europejskiej lub innej odpowiedniej strony internetowej, która zawiera tabelę korelacji między nazwami INCI, nazwami Farmakopei Europejskiej i numerami CAS.

Niniejsze wymaganie nie ma zastosowania do przemysłowych i instytucjonalnych detergentów ani do środków powierzchniowo czynnych dla przemysłowych lub instytucjonalnych detergentów, dla których dostępne są arkusze danych technicznych lub karty charakterystyki.”

8.3.1. Wskazówki dotyczące publikacji składników:

- Producent zobowiązany jest do udostępniania szerokiemu ogółowi konsumentów, na stronie internetowej, uproszczonej wersji arkusza danych składników, jak opisano powyżej. W tym przypadku zaleca się, aby składniki zostały wymienione w kolejności ich stężenia w produkcie, np. od najwyższego do najniższego stężenia. Na tej stronie internetowej powinny się również znaleźć wszelkie zawarte w produkcie substancje pochodzące z kompozycji zapachowych, mogące powodować alergie, zgodnie z załącznikiem VII A (tj. jeżeli ich stężenie przekracza 0,01% wagowych).
- Wymienienie składników na stronie internetowej jest obowiązkowe. Zgodnie z wymogami Rozporządzenia (WE) Nr 907/2006 adres strony internetowej powinien pojawić się na etykiecie. Informacje na stronie

internetowej muszą być stale aktualizowane. Gdy strona internetowa jest w trakcie opracowywania lub aktualizacji, konsumenci muszą mieć możliwość pozyskania informacji poprzez zapytanie zgłoszone pod numer telefonu widniejący na etykiecie.

- To, że producenci muszą „udostępnić” na stronie internetowej listę składników, należy rozumieć w ten sposób, że lista ta musi „wyświetlać się” na tej stronie internetowej bezpłatnie.
- Adres strony internetowej nie zostaje określony ogólnie i producent ma prawo jego wyboru. Zaleca się, aby wybór taki dokonywany był logicznie, np. poprzez stronę internetową poświęconą danemu produktowi lub producentowi (ref. poniższy akapit „Dobre praktyki w zakresie przyjaznej dla konsumenta publikacji składników”). Producent może też rozważyć możliwość podjęcia wspólnego z innymi producentami przedsięwzięcia, np. za pośrednictwem stowarzyszeń branżowych, mającego na celu utworzenie ogólnej internetowej bazy danych składników detergentów.
- Załącznik VII D wymaga, aby dostęp do tej strony internetowej „NIE stanowiło przedmiotu ograniczeń lub warunków”.
- Link do arkusza danych składników powinien być intuicyjny i łatwy do śledzenia dla każdego konsumenta dysponującego podstawową znajomością Internetu, rozpoczynając od „kliknięcia” adresu URL na opakowaniu (ref. poniższy akapit „Dobre praktyki w zakresie przyjaznej dla konsumenta publikacji składników”). Najlepiej, aby odnosił się do informacji powiązanych z produktem zamieszczonym na stronie internetowej. Dobrą praktyką jest wyszukiwanie produktu według nazwy.
- Nie zaleca się, aby w celu znalezienia składników produktu ogół konsumentów miał tylko dostęp do informacji poprzez wprowadzenie określonego kodu lub poprzez obszar zakupów online.
- Każdy wymieniony składnik powinien mieć podaną nazwę INCI, jeśli jest ona dostępna. Jeśli nie, należy podać nazwę według Farmakopei Europejskiej. Jeśli nie jest dostępna żadna z tych nazw, należy użyć powszechnie przyjętej nazwy chemicznej lub nazwy IUPAC.
- Należy umieścić link do bazy danych CosIng na stronie internetowej Komisji Europejskiej dotyczącej kosmetyków, w której znajduje się tabela korelacji nazw INCI z numerami CAS. Adres tej strony internetowej jest następujący:
<http://ec.europa.eu/consumers/cosmetics/cosing/>.
- Informacje dotyczące określonego produktu powinny pozostawać na stronie internetowej przez dwa lata od momentu wyprodukowania go po raz ostatni. Producent powinien również rozważyć umieszczenie linków do informacji dotyczących produktu i jego wariantów znajdujących się na stronie internetowej.

8.3.2. Dobre praktyki w zakresie przyjaznej dla konsumenta publikacji składników:

Ogólnym celem niniejszego paragrafu jest przedstawienie praktycznych wskazówek, które pozwolą na publikowanie, na stronie internetowej wykazu składników w sposób przyjazny dla konsumenta. Zasadniczo wykaz składników powinien być dostępny przy jak najmniejszej liczbie "kliknięć", intuicyjnie i zgodnie z wyraźnie rozpoznawalną ścieżką.

Rekomendowane są następujące kroki:

- Adres internetowy podany na opakowaniu powinien prowadzić do strony, na której można wyraźnie zidentyfikować "produkty gospodarstwa domowego" lub odpowiedni segment detergentów lub danych marek (**kliknięcie nr 1**).
- Pod nagłówkiem "produkty gospodarstwa domowego" lub "detergenty lub środki czyszczące" lub odpowiednie marki powinno znajdować się odniesienie do "składników", "informacji o składzie" lub porównywalnego terminu, który prowadzi do wyboru produktu (**kliknięcie nr 2**). W idealnym przypadku do ostatecznego wyboru poszukiwanego produktu nie powinno być potrzebne więcej niż 1 lub 2 kroki.
- **Krok 1** powinien prowadzić do strony w danym języku narodowym, zapewniając konsumentom pełne zrozumienie dalszego kierunku działania/nawigacji. Alternatywnie, strona powitalna/strona startowa mogłaby oferować pomoc w nawigacji, prowadzącą do wyboru odpowiedniego języka narodowego, np. w formie symboli graficznych, takich jak flagi narodowe. W tym przypadku oficjalna strona internetowa Komisji Europejskiej (<http://ec.europa.eu/>) mogłaby zostać przyjęta jako akceptowalny standard, ponieważ oferuje ona „na pierwszy rzut oka” wszystkie dostępne języki w ich narodowej nazwie/pisowni/alfabecie.
- Najdalej w **kroku 2** należy użyć słów kluczowych, które pozwalają na jasną identyfikację ścieżki, którą należy podążać (np. składniki, informacje o składzie, rozporządzenie w sprawie detergentów).
- Jeżeli na etykiecie produktu podany jest więcej niż jeden adres internetowy, należy upewnić się, że słowo kluczowe – jak podano w kroku 2 – może być łatwo zidentyfikowane przy właściwym adresie osiągnięte lub że strona dotycząca składników jest wyróżniona na etykiecie za pomocą odpowiednich środków. Można to zrobić na przykład poprzez umieszczenie adresu internetowego bezpośrednio przy wymaganej prawem informacji o składnikach na opakowaniu produktu:

- **Składniki:** www.aise.eu/ingredients
 - 5-15% anionowe środki powierzchniowo czynne, wybielacz na bazie telnu, <5% niejonowe środki powierzchniowo czynne, fosforany, polikarboksylany, zeolity, enzymy, rozjaśniacze optyczne, kompozycja zapachowa, geraniol, linalol, heksyl cinnamal.
- Ważne jest, aby uniknąć sytuacji, w której konsumenci są wprowadzani w błąd lub czują się pozostawieni sami sobie na stronie

Załącznik 1. Składniki kompozycji zapachowych, mogące wywoływać alergie

Poniższe składniki znajdują się na liście substancji zawartej w załączniku III Rozporządzenia (EC) Nr 1223/2009³³ – Wykaz substancji, które mogą być zawarte w produktach kosmetycznych wyłącznie z zastrzeżeniem określonych ograniczeń:

<i>Składnik</i>	<i>Nazwa INCI</i>	<i>Numer CAS</i>	<i>Numer EC</i>
Aldehyd amylocynamonowy	AMYL CINNAMAL	122-40-7	204-541-5
Alkohol benzylowy	BENZYL ALCOHOL	100-51-6	202-859-9
Alkohol cynamonowy	CINNAMYL ALCOHO	104-54-1	203-212-3
Cytral	CITRAL	5392-40-5	226-394-6
Eugenol	EUGENOL	97-53-0	202-589-1
Hydroksycytronellal	HYDROXYCITRONELLAL	107-75-5	203-518-7
Izoeugenol	ISOEUGENOL	97-54-1	202-590-7
Alkohol amylocynamonowy	AMYL CINNAMYL ALCOHOL	101-85-9	202-982-8
Salicylan benzylu	BENZYL SALICYLATE	118-58-1	204-262-9
Aldehyd cynamonowy	CINNAMAL	104-55-2	203-213-9
Kumaryna	COUMARIN	91-64-5	202-086-7
Geraniol	GERANIOL	106-24-1	203-377-1
3 ³⁴ - i 4-(4-Hydroksy-4-metylopentyl)-3-cykloheksenokarboksaldhyd	HYDROXYISOHEXYL3-CYCLOHEXENE CARBOXAL-DEHYDE	51414-25-6/ 31906-04-4	257-187-9/ 250-863-4
Alkohol anyżowy	ANISE ALCOHOL	105-13-5	203-273-6
Cynamonian benzylu	BENZYL CINNAMATE	103-41-3	203-109-3
Farnezoł	FARNESOL	4602-84-0	225-004-1
2-(4-tert-butylobenzyl)- propionoaldehyd	BUTYLPHENYL METHYLPROPIONAL	80-54-6	201-289-8
Linalol	LINALOOL	78-70-6	201-134-4
Benzoesan benzylu	BENZYL BENZOATE	120-51-4	204-402-9
Cytronellol	CITRONELLOL	106-22-9/ 26489-01-0 ³⁵	203-375-0/ 247-737-6
Aldehyd heksylocynamonowy	HEXYL CINNAMAL	101-86-0	202-983-3
D-limonen	LIMONENE	5989-27-5	227-813-5
Węglan metyloheptylu	METHYL 2-OCTYNOATE	111-12-6	203-836-6
3-metylo-4-(2,6,6-trimetylo-2-cyklohekseno-1-yl)-3-buten-2-on	ALPHA-ISOMETHYL IONONE)	127-51-5	204-846-3
Wyciąg z mchu dębowego	EVERNIA PRUNASTRI EXTRACT	90028-68-5	289-861-3
Wyciąg z mchu drzewnego	EVERNIA FURFURACEA EXTRACT	90028-67-4	289-860-8

³³ Rozporządzenie (WE) Nr 1223/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2009 dotyczące produktów kosmetycznych

³⁴ Od 11 lipca 2013

³⁵ Tak samo

Załącznik 2. Nazwy INCI środków konserwujących powszechnie używanych w detergentach

Substancje aktywne notyfikowane w ramach grupy produktowej 6 (produkty stosowane do konserwacji wyrobów umieszczanych w opakowaniach zamkniętych) zgodnie z rozporządzeniem (WE) Nr 2032/2003 wraz z ich numerami CAS (i identyfikacji chemicznej) można znaleźć w:

- Załączniku I i IA do Dyrektywy 98/8/WE dotyczącej wprowadzania produktów biobójczych do obrotu
- 10-letnim programie przeglądu, o którym mowa w artykule 16 (2) dyrektywy 98/8/WE – Załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1451/2007

Od 1 września 2013 w:

- Załączniku I do Rozporządzenia (EU) Nr 528/2012
- Unijnym wykazie zatwierdzonych substancji czynnych zgodnie z Rozporządzeniem (EU) Nr 528/2012
- 10-letnim programie przeglądu, o którym mowa w artykule 89 Rozporządzenia (EU) Nr 528/2012

Niektóre z powszechnie używanych środków konserwujących i ich odpowiednie nazwy INCI zawarte są w poniższej tabeli:

<i>Nazwa chemiczna zgodnie z załącznikiem I i II rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 i załącznikiem I Rozporządzenia (EU) Nr 528/2012</i>	<i>Nazwa INCI</i>	<i>Numer CAS</i>	<i>Numer EC</i>
Kwas mrówkowy	FORMIC ACID	64-18-6	200-579-1
N-(3-aminopropyl)-N-dodecylopropano-1,3-diamina	LAURYLAMINE DIPROPYLENEDIAMINE	2372-82-9	219-145-8
1,2-benzizotiazol-3(2H)-on	BENZISOTHIAZOLINONE	2634-33-5	220-120-9
(Benzyloksy)metanol	BENZYLHEMIFORMAL	14548-60-8	238-588-8
1,3-bis(hydroksymetylo)-5,5-dimetyloimidazolidyno-2,4-dion	DMDM HYDANTOIN	6440-58-0	229-222-8
2-bromo-2-(bromometylo)-pentanodinitryl	METHYLDIBROMO GLUTARONITRILE	35691-65-7	252-681-0
2-bromo-2-nitropropano-1,3-diol	2-BROMO-2-NITRO PROPANE-1,3-DIOL	52-51-7	200-143-0
Chloro-m-krezol	p-CHLORO-m-CRESOL	59-50-7	200-431-6
Chlorek cis-1-(3-chloroalilo)-3,5,7-triaza-1-azoniaadamantanu (cis CTAC)	QUATERNIUM-15	51229-78-8	426-020-3

Chlorek didecyldimetyloamonio- wy(DDAC)	DIDECYLDIMONIUM CHLORIDE	7173-51-5	230-525-2
2,2"-ditiobis[N-metylobenzamid] (DTB- MA)	DITHIOMETHYLBEN- ZAMIDE	2527-58-4	219-768-5
7a-etylodihydro-1H,3H,5H- oksa- zolo[3,4-c]oksazol (EDHO)	7-ETHYLBICYCLO OXAZOLIDINE	7747-35-5	231-810-4
Kwas heksa-2,4-dienowy / kwas sorbinowy	SORBIC ACID	110-44-1	203-768-7
3-jodo-2- propynylobutylokarba- minian (IPBC)	IODOPROPYNYL BUTYL- CARBAMATE	55406-53-6	259-627-5
o-fenylofenylan potasu	POTASSIUM PHENYLPHENATE	13707-65-8	237-243-9
(E,E)-2,4-heksadienian potasu (Sorbinian potasu)	POTASSIUM SORBATE	24634-61-5	246-376-1
Chlorek 1-(3-chloroalilo)-3,5,7- tria- za-1-azoniaadamantanu (CTAC)	QUATERNIUM-15	4080-31-3	223-805-0
2-metylo-2H-izotiazol-3-on (MIT)	METHYLISOTHIAZOLI- NONE	2682-20-4	220-239-6
L-(+)-Kwas mlekowy	LACTIC ACID	50-21-5	209-954-4
Sód N-(hydroksymetyl)glicynian	SODIUM HYDROXY METHYLGLYCINATE	70161-44-3	274-357-8
o-fenylofenylan sodu	SODIUM o- PHENYLPHENATE	132-27-4	205-055-6
2-octyl-2H-izotiazol-3-on (OIT)	OCTYLISOTHIAZOLI- NONE	26530-20-1	247-761-7
Glutaral	GLUTARAL	111-30-8	203-856-5
2-fenoksyetanol	PHENOXYETHANOL	122-99-6	204-589-
o-fenylofenol	o-PHENYLPHENOL	90-43-7	201-993-5
1-tlenek pirydyno-2-tiolu, sól sodowa (pyrityon sodu)	SODIUM PYRITHIONE	3811-73-2	223-296-5
Pirytyon cynku	ZINC PYRITHIONE	13463-41-7	236-671-3
Czwartorzędowe związki amoniowe di-C8-C18-alkidimetyl- chlorki (DDAC)	DICAPRYL/ DICAPRY- LYLDIMONIUM CHLORIDE	68424-95-3	270-331-5
Chlorek srebra	SILVER CHLORIDE	7783-90-6	232-033-3
Nadtlenek wodoru	HYDROGEN PEROXIDE	7722-84-1	231-765-0

Aby uzyskać więcej informacji na temat korelacji między nazwami INCI i numerami CAS patrz "CosIng"^{36 36}, baza danych Komisji Europejskiej zawierająca informacje na temat substancji i składników kosmetycznych.

Załącznik 3. Tabela dozowania – Przykłady detergentów dla konsumentów przeznaczonych do prania (CLD) oraz detergentów dla konsumentów przeznaczonych do mycia w automatycznych zmywarkach do naczyń (CADD)

Detergenty dla konsumentów przeznaczone do prania

Stopień twardości wody:

Wymagane jest podanie zalecanych ilości środka piorącego i/lub instrukcji jego dozowania dla standardowego wsadu pralki i dla klas twardości wody: miękka, średnio twarda oraz twarda. Aby zapewnić spójność interpretacji, powinno się użyć następujących definicji:

Woda miękka: $< 150 \text{ ppm CaCO}_3$ (1,5 milimoli – 150 mg na litr, 15°F)³⁷

Woda średnio twarda: $150 \text{ ppm (15°F)} \leq \text{CaCO}_3 \leq 250 \text{ ppm (25°F)}$

Woda twarda: $> 250 \text{ ppm CaCO}_3$ (25°F)

Na etykiecie klasa twardości wody (miękka / średnio twarda / twarda) może być wskazana bez zdefiniowanych zakresów stężeń CaCO_3 .

Zakresy te służą do ustalenia zalecanego dozowania, ale w tabeli dozowania słowa powinno używać się tylko określenia: „twarda”, „średnio twarda” i „miękka” (patrz niżej).

Przykłady tabeli dozowania:

Detergenty do prania energicznego – wsad pralki 4,5 kg

- Trzy poziomy zabrudzeń

	Koszulka z jedną plamą	Koszulka z dwiema plamami	Koszulka z trzema plamami
Miękka			
Średnio twarda		xx ml (1 miarka)	
Twarda			

- Dwa poziomy zabrudzeń

	Koszulka z dwiema plamami	Koszulka z trzema plamami
Miękka		
Średnio twarda	xx ml (1 miarka)	
Twarda		

Detergenty do prania delikatnego – wsad pralki 2,5 kg

- Dwa poziomy zabrudzeń

	Tkanina delikatna z jedną plamą	Tkanina delikatna z dwiema plamami
Miękka		
Średnio twarda	xx ml (1 miarka)	
Twarda		

- Jeden poziom zabrudzeń

	Tkanina delikatna z jedną plamą
Miękka	
Średnio twarda	xx ml (1 miarka)
Twarda	

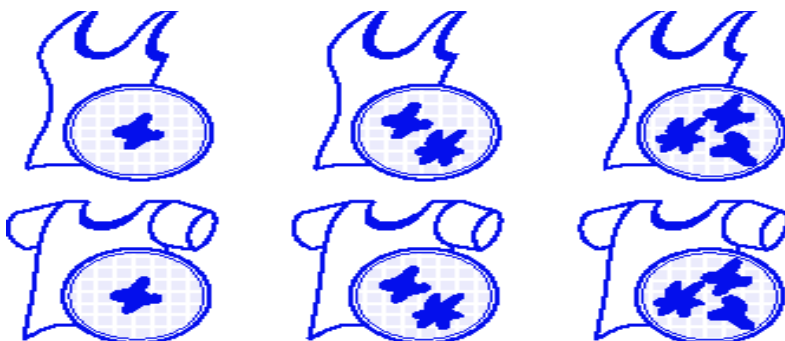
Zawartość komórki w tabeli: ilość produktu wyrażona w ml. Dla proszków należy w dowolnym miejscu opakowania zamieścić przelicznik ml na g.

Uwaga: Użycie symbolu miarki w tabeli dozowania obok objętości wyrażonej w ml jest dowolna. Zamiast symbolu miarki można użyć symbolu pojemnika dozującego płyn lub opakowania jednorazowego (proszku lub płynu)

Symbole zabrudzeń i tkanin:

Stopień zabrudzenia przedstawiany jest przez 1, 2 lub 3 plamy. Symbole tkanin przewidziane dla detergentów do prania energicznego i delikatnego są zróżnicowane (formą). Konkretny projekt symbolu pozostawiony jest do decyzji firmy.

Przykłady symboli typu tkanin:

Oznaczenie liczby wsadów pralki umieszczanej na przodzie opakowania

Należy podać liczbę standardowych wsadów pralki, jakie można wyprać przy użyciu zawartości opakowania z użyciem wody o średniej twardości (2,5 milimola CaCO_3/l). Twardość wody o wartości 2,5 milimola CaCO_3/l stanowi praktyczne uproszczenie przyjęte w rozporządzeniu detergentowym dla całego obszaru UE, zgodnie z Decyzją Komisji 1999/476/UE z 10 czerwca 1999 r. wprowadzającą kryteria ekologiczne do oznaczania detergentów piorących unijnym znakiem ekologicznym. Przyjmuje się, że na terenie niektórych Państw Członkowskich UE najczęściej spotykana twardość wody może odbiegać od wartości 2,5 milimola CaCO_3/l . Jednakże użycie tej podstawowej wartości we wszystkich Państwach Członkowskich i na wszystkich opakowaniach ma na celu ułatwienie rozróżniania pomiędzy markami i wielkościami opakowań dostępnymi na rynku UE.

Jeżeli liczba obliczonych wsadów daje liczbę z wartościami po przecinku, należy ją zaokrąglić do najniższej liczby całkowitej (np. 27,7 wsadów należy zaokrąglić do 27 wsadów na opakowaniu).

Liczba standardowych wsadów powinna być wyraźnie oznaczona, najlepiej w sposób wyróżniający się z przodu opakowania, może być też wyrażona odpowiednią ikoną/logo, np. symbolem koszyka z praniem.

Projekty ikony koszyka: (gdzie oo oznacza liczbę standardowych wsadów dla danego opakowania)

Decyzja, która z ikon będzie użyta, pozostawiona jest do uznania firmy.

Biorąc pod uwagę bardzo miękką wodę występującą w niektórych krajach nordyckich i ugruntowaną tam praktykę wskazywania liczby prań raczej w miękkiej niż w średniej i twardej wodzie, na opakowaniu będą uwidaczniane

obydwie informacje, zarówno liczba prań w miękkiej wodzie jak i liczba prań w standardowych warunkach europejskich.

Szczególny przypadek płynów do płukania tkanin (nieobowiązkowy na mocy rozporządzenia w sprawie detergentów):

W przypadku środków do płukania tkanin można poinformować o liczbie wsadów pralki, dla danego opakowania, stosując najmniejszą zalecaną dawkę dla normalnego wsadu³⁸ w pralce o pojemności 4,5 kg obok ikony koszyka, w przypadku użycia jej na opakowaniu. Jeżeli zalecane dozowanie płynu do płukania tkanin różni się w zależności od stopnia twardości wody, można użyć najniższego zalecanego dozowania dla wody średnio twardej, odpowiadającego 2,5 milimolom CaCO₃/l, znów dla normalnego wsadu 4,5 kg pralki.

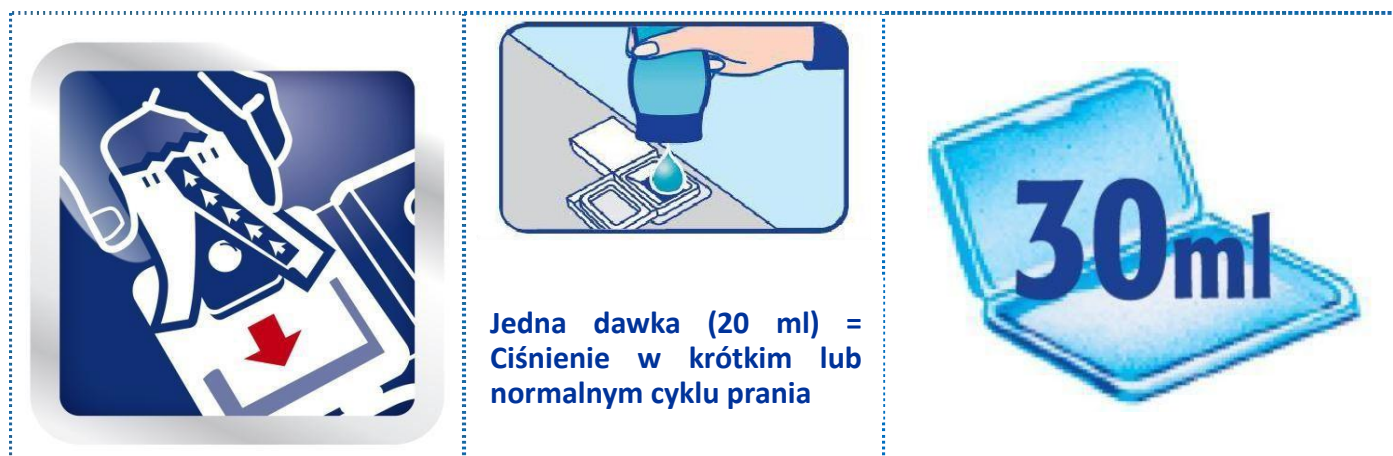
Tak jak w przypadku detergentów do prania, jeżeli liczba obliczonych prań stanowi liczbę posiadającą wartości po przecinku, należy ją zaokrąglić w dół do liczby całkowitej.

Detergenty dla konsumentów przeznaczone do mycia w automatycznych zmywarkach do naczyń

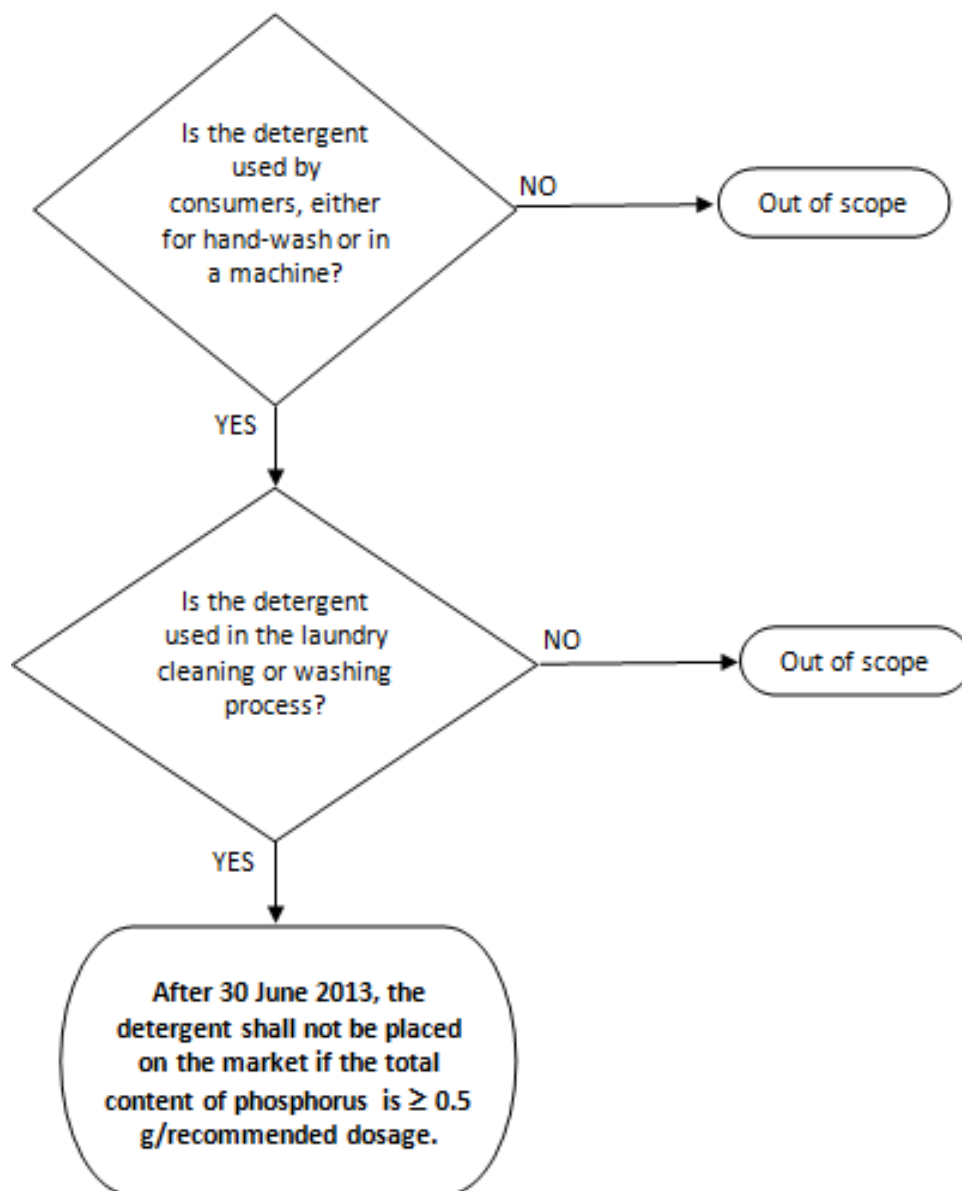
Dozowanie można wskazać w różny sposób, w zależności od formy produktu, np.:

- Jedna „dawka pojedyncza” (np. tabletkę lub kapsułkę); albo
- [x] ml lub g dla płynu/żelu lub proszku, odpowiednio; albo
- Poprzez rysunek przedstawiający jedną „dawkę pojedynczą” (np. tabletkę lub kapsułkę) umieszczoną w dozowniku zmywarki do naczyń, zakładając, że odpowiada to ilości zalecanej do w pełni załadowanej zmywarki, mieszczącej 12 kompletów naczyń i przy średnio zabrudzonych naczyniach.

Poniżej znajdują się przykłady wskazań dozowania:

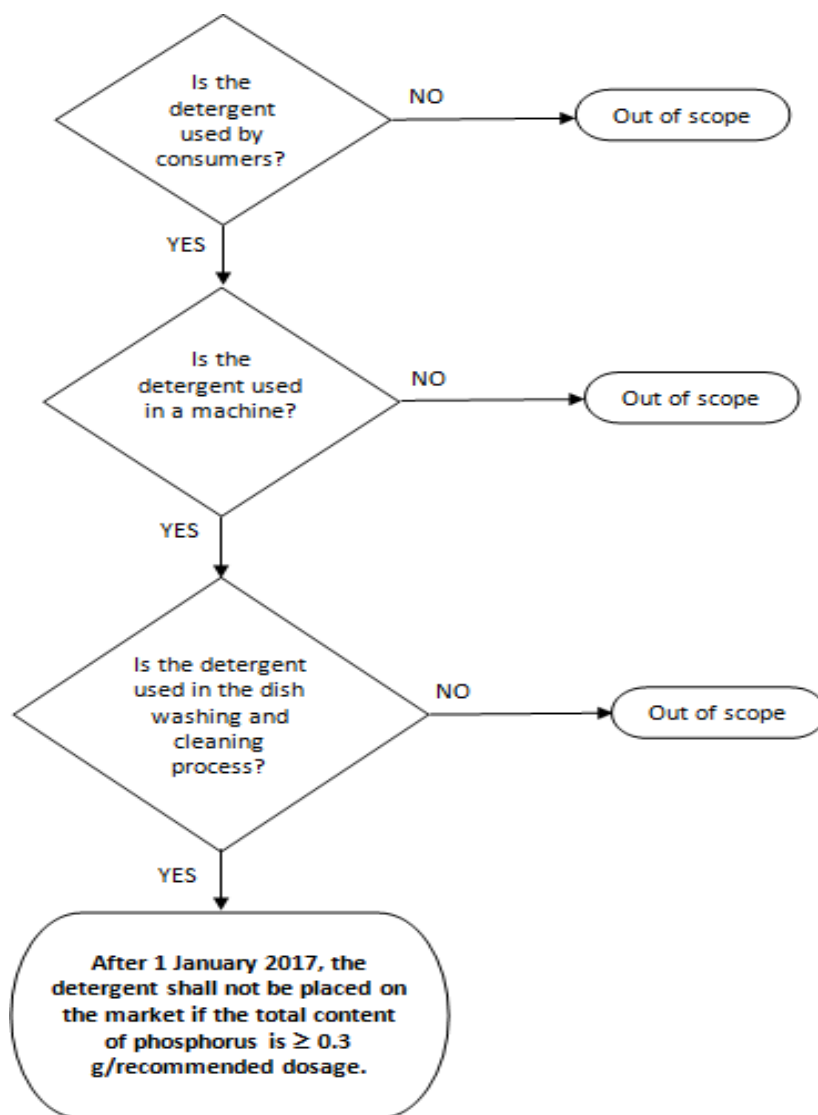

Załącznik 4. Interpretacja załącznika Via w kwestii ograniczeń zawartości fosforanów i innych związków fosforu dla „detergentów dla konsumentów do prania” (CLD)

Termin	Tłumaczenie
1.1.1.1.1.1 Is the detergent used by consumers, either for hand-wash or in a machine?	Czy konsumenci stosują detergent do prania ręcznego lub do prania w pralce?
1.1.1.1.1.2 Is the detergent used in the laundry cleaning or washing process?	Czy detergent stosuje się w procesie czyszczenia lub prania w pralce?
1.1.1.1.1.3 After 30 June 2013, the detergent shall not be placed on the market if the total content of phosphorus is ≥ 0.5 g/recommended dosage.	Po dniu 30 czerwca 2013 r. detergent nie może być wprowadzony do obrotu, jeżeli całkowita zawartość fosforanów jest $\geq 0,5$ g/zalecaną dawkę.
Yes	Tak
No	Nie
Out of scope	Poza zakresem

Załącznik 5. Interpretacja załącznika VIa w zakresie ograniczeń dotyczących zawartości fosforanów oraz innych związków fosforu dla „detergentów dla konsumentów przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń” (CADD)

Termin	Tłumaczenie
1.1.1.1.1.3.1 Is the detergent used by consumers?	Czy detergent jest stosowany przez konsumentów
1.1.1.1.1.3.2 Is the detergent used in a machine?	Czy detergent jest stosowany w urządzeniu?
1.1.1.1.1.3.3 Is the detergent used in the dish washing and cleaning process?	Czy detergent stosuje się w procesie czyszczenia i mycia naczyń?
1.1.1.1.1.3.4 After 1 January 2017, the detergent shall not be placed on the market if the total content of phosphorus is ≥ 0.3 g/recommended dosage.	Po dniu 1 stycznia 2017 r. detergent nie może być wprowadzony do obrotu, jeżeli całkowita zawartość fosforanów jest ≥ 0,03 g/zalecaną dawkę.
Yes	Tak
No	Nie
Out of scope	Poza zakresem

